

ORGANUL SFATURILOR POPULARE DIN REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ

Voința noastră de a apăra pacea este de neclintită!

Astăzi se va deschide în Capitala patriei noastre Adunarea Reprezentanților Mișcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R. Acest eveniment are o deosebită importanță în viața poporului nostru, el este menit să ducă la o mai mare intensificare a eforturilor întregului nostru popor în lupta activă pentru pace. Cu acest prilej reprezentanții partizanilor păcii din țara noastră vor reafirma hotărârea neclintită a poporului nostru iubitor de pace de a-și intensifica lupta, alături de toate popoarele lumii, împotriva reînvierii militarismului german, împotriva blocurilor militare agresive și a uneltirilor la un război atomic.

Poporul român este vital interesat în menținerea și apărarea păcii. Poporul nostru își construiește o viață nouă, mai luminată și mai îmbelsugată ca oricând. El își construiește o patrie mindră, strălucitoare, își construiește viața sa de mine. Pentru aceasta el are nevoie de pace tot așa cum grânele au nevoie de soare pentru a se coace. Poporul nostru are nevoie de pace și luptă pentru asigurarea ei. De aceea nu există o preocupare mai importantă a poporului nostru și a guvernului nostru decât aceea a luptei pentru victoria cauzei păcii.

Țara noastră sprijină toate acțiunile menite să ducă la destrămarea încordării internaționale. Republica Populară Română este interesată în crearea unei situații normale în relațiile dintre state și acordă atenție deosebită întăririi relațiilor de colaborare prietenească cu țările din vecinătate ei. Țara noastră întărește cele mai strânse legături de colaborare cu Uniunea Sovietică și cu țările de democrație populară. Aceste legături constituie o expresie strălucită a noului tip de relații internaționale stabilite între țările socialiste. În ultima vreme s-au lărgit domeniile de colaborare dintre R.P.R. și R.P.F. Iugoslavia. Noi credem că relațiile țării noastre cu Grecia și Turcia se pot îmbunătăți, în interesul țărilor noastre precum și în interesul păcii în această parte a Europei.

Manifestându-și activ voința sa de pace, poporul român a primit cu entuziasm Apelul împotriva pregătirii războiului atomic adresat popoarelor lumii de către Biroul Consiliului Mondial al Păcii. Aprobând din inimă acest document, peste 10 milioane cetățeni de cele mai diferite categorii sociale și credințe religioase și-au pus semnătura pe Apelul de la Viena.

Poporul nostru, laolaltă cu popoarele din întreaga lume, știe prea bine că milioanele de semnatări strînse pe Apelul de la Viena constituie un puternic obstacol împotriva planurilor urzite de unii politicieni desceierași. Noi credem că războiul nu este inevitabil. Noi credem că primejdia lui poate fi înlăturată. Ne aștinăm prea bine că 500.000.000 de oameni au semnat Apelul de la Stockholm împotriva folosirii armei atomice și se știe că voința sutelor de milioane de oameni a avut un rol însemnat în împiedicarea cercurilor agresive imperialiste de a folosi arma atomică în Coreea. Mai tirziu, 600.000.000 de oameni au semnat cererea privind încheierea unui pact al păcii între marile puteri. Largul front al mișcării partizanilor păcii i-a silit pe imperialiști să încheie armistițiul din Coreea și să pună capăt odiosului război colonialist din Indochina. Iată cum forța unită a sutelor de milioane de oameni cinstiți din lumea în-

treagă a silit cercurile agresive imperialiste să bată în retragere, în cîteva rinduri. În toate țările lumii se desfășoară intense pregătiri pentru marea Adunare mondială a reprezentanților forțelor iubitoare de pace care va avea loc la Helsinki. La această adunare, solii poporului nostru vor participa activ și vor contribui din toate puterile lor la dezbaterile problemelor importante aflate în discuție. Ei vor transmite la Helsinki hotărârea neclintită a poporului nostru de a lupta prin toate mijloacele la găsirea căilor și metodelor necesare pentru salvarea păcii și întărirea securității colective a tuturor statelor.

Adunarea Reprezentanților Mișcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R. are loc într-un moment deosebit de important pentru întreaga situație internațională. Nu cu multe zile în urmă cînd întreaga omenire sărbătorea solemn cea de a 10-a aniversare a zilei victoriei asupra hitlerismului, Germaniei occidentale i s-a făcut primirea în pactul Atlanticului și a luat ființă noua grupare militaristă a Uniunii Europei occidentale. Reînvierea militarismului vest-german a complicat în mod serios situația internațională. Crearea unui nou și primejdios focar de război în Europa a determinat puterile europene iubitoare de pace să ia măsurile corespunzătoare necesare asigurării păcii și securității lor și menținerii păcii în Europa. Ca urmare, la cea de a 2-a conferință a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa, care a avut loc la Varșovia, s-a hotărât încheierea unui Tratat de prietenie, colaborare și asistență mutuală și totodată crearea unui Comandament unificat al forțelor armate ale statelor semnatare ale Tratatului.

Poporul nostru iubitor de pace a primit cu un nestăvilit entuziasm hotărârile adoptate la Varșovia de către conferința celor opt state europene, cu participarea unui observator din partea Republicii Populare Chineze. Poporul român a văzut în încheierea acestui Tratat cheia pentru asigurarea păcii și securității internaționale.

Poporul nostru își manifestă voința sa neclintită de pace construind cu energie sporită societatea socialistă. Succesele noastre în industrie și agricultură, în construcția socialistă, elanul cu care muncește întregul nostru popor pentru îndeplinirea planului cincinal arată limpede că poporul nostru este vital interesat în menținerea păcii. El are nevoie de pace pentru a-și duce la îndeplinire sarcinile istorice pe care și le-a propus.

Poporul român dorește cu înfălcărare pacea și luptă pentru menținerea ei. Reprezentanții de seamă ai poporului nostru vor arăta cu hotărâre în aceste două zile că poporul nostru nu va precupeți nici un efort în vederea salvării păcii, căzușcă scumpă a noastră și a tuturor popoarelor din lume. Adunarea Reprezentanților Mișcării pentru Apărarea Păcii din R.P.R. va constitui o nouă manifestare a atașamentului poporului român față de politica externă a guvernului nostru, o manifestare a atașamentului nostru pentru cauza păcii și colaborării prietenești între popoare.

Luptăm hotărâți pentru apărarea păcii și a vieții noastre noi!

Un sol al păcii din Baia Mare

Pe drumul anevoios și greu, dar totuși atât de luminos al luptei pentru pace, Carol Uray a prins să meargă de cum a apucat prima oară unealta în mînă, la o fabrică. Fiu al unei văduve de pe lângă Carei, el a învățat în fabrică ce înseamnă să te împotrivesți planurilor criminale de distrugere a lumii. Comandanții fasciști ai fabricii au prins de veste că de defectarea diferitelor mașini din secția de montaj nu e străin nici Carol, ucenicul. Cu colană de deportați, pe drumul lung al Vienei, păzit de fasciști, a fost trimis și el. Cînd s-a reîntors acasă din lagăr și-a regăsit mama și frații. Doi ani a zăcut apoi de pe urma celor îndurate în lagăr.

În anul 1949, la uzinele „Unio” din Satu-Mare, a fost primit primii muncitori care au cerut să se facă o brigadă a păcii. Din simplu lucrător a ajuns, în anul 1951, șeful unei brigăzi utemiste. Timp de trei ani brigada lui a deținut drape-lul de frunză pe uzină iar numele lui Carol Uray a devenit cunoscut și stimat de muncitorii întregului oraș Satu-Mare. Azi deține funcția de maestru și conduce 30 de oameni.

Stînd cu el de vorbă despre viața și lupta lui, despre drumul spre pace pe care merge din fragedă tinerețe ne-a spus: „Am venit la Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R., care se deschide duminică în Capitală, aducînd cu mine mesajul de pace al oamenilor muncii din orașul Satu-Mare și regiunea Baia-Mare, cu convingerea că glasul nostru se va uni cu al milioanei de partizani ai păcii din lumea întreagă și va face să triumfe binele asupra răului; luptînd cu hotărâre, muncind pentru viața noastră nouă, vom aduce la capătul drumului unde se află lucrul cel mai de preț al omenirii: pacea lumii”.

Munca însuflețită a brigăzilor păcii de la complexul „Grivița Roșie”

Cefeștii de la complexul „Grivița Roșie” au întîmpinat Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră cu inițiative noi în producție. La Depoul de locomotive „Chivu Stoica” au luat ființă, în cîntecul Adunării, 4 noi brigăzi ale păcii. Brigada păcii de la locomotivă nr. 231.059, compusă din mecanici Emil Bălănoiu, Gh. Tăbăcaru și fochiștii lor, prin aplicarea metodei sovietice de gospodărire socialistă a locomotivei, au realizat numai în cursul lunii aprilie o economie de 9.256 lei la combustibil.

Muncitorii și tehnicienii Centrului tehnic de formare a tre-

nurilor București-Grivița întîmpină Adunarea de la 22 mai și Adunarea mondială pentru pace de la Helsinki, prin pregătirea unor garnituri model la 8 trenuri accelerate. Cele 7 brigăzi ale păcii de la formarea trenurilor cuprind majoritatea muncitorilor din această unitate.

Brigăzile păcii din tura a 3-a, conduse de maestrul C. Balica și Nita Marin, dețin de peste un an drapelele de frunză în producție. Muncitorii participă zilnic cu însuflețire la pregătirea gamiturilor altă din punct de vedere al siguranței circulației cit și al curățeniei exemplare, interioare și exterioare.

construiesc case noi

ORAȘUL STALIN — Cînd intri în comuna Tălmăciu din raionul Sibiu te întîmpină multe case noi ridicate de țărani muncitori în ultimii ani. În comuna Tălmăciu peste 150 de țărani muncitori și-au construit în ultimii ani case cu cîte 2 sau 3 camere. În anii puterii populare s-au construit în această comună mai multe case decât s-au construit în 30 de ani

PRIMĂVARĂ

Eugen Frunză

Tablou fugar, cît zborul unui tril,
În blinde inserări, de cite ori
Li domolești din mers pe trecători,
Să umbli cu sifală și tiptil!...

În parc, printre hulubi ginguritori,
Se joacă pe alee un copil...
Mari lebede par norii de April...
Bunica împletește ciorăpiori...

O, trecători prin lume, nu vă chem
Decît o inimă s-aveți, de pară —
S-o ridicăți în legămint suprem:

Nu, nici un fir de soare să nu piară
Din sfînta frumusețe ce-o vedem
Într-un tablou fugar de primăvară.

teama de a-și pierde pe cei dragi, pentru belșugul ogoarelor. Ea a încercat din plin durerile iscate de război. Soțul ei a fost pe front și s-a întors cu urmele unor răni grave, de care se mai simțea și azi. Ea a suferit și a trăit ororile războiului, nu l-a dorit și nu-l va dori niciodată. De aceea, ca și milioane și milioane de oameni ea își ridică cu hotărâre glasul împotriva aceluia care vor să tirasce omenirea într-un nou mîel.

Vorbînd despre ceea ce se va spune la Adunare, Maria Dobre arată că pentru pînă pe care a însemnat-o în primăvară aceasta în luptă grea cu natura, este nevoie de soare și de zile calde fără noul amenințări ai războiului, că pentru frumusețea caselor noi ridicate de colectivități de curînd, pentru transformarea satului lor, pentru viitorul copiilor și liniștea bătrînilor, este nevoie de pace precum grîul are nevoie de binefăcătoarele plozi.

Întăresc hotărârile de la Varșovia prin realizări în producție

PLOEȘTI. — Petroliștii trestului de foraj și de producție nr. 1 Cimpina au primit cu mare satisfacție hotărârile luate de Conferința de la Varșovia. Ele le-au sporit încrederea în victoria cauzei păcii și le-a oțelit hotărârea de a întări puterea economică a patriei, dînd tot mai mult țîței.

În zilele următoare semnării Tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală, petroliștii din schelele acestui trest

au depășit planul de producție cu 110 la sută. La schele Cimpina s-a realizat o depășire de plan cu 3,12 la sută. Petroliștii din brigada condusă de Alexandru Moise de la schele Băicoi au dat peste plan, pînă acum, mai mult de 160 de tone de țîței. Brigada condusă de Pavel Oancea, care a început forajul la sonda 1005, a săpat în primele 4 zile 385 de metri, tubînd în același timp coloana de suprafață.

Îngrijesc semănăturile după sfaturile tehnicienilor

LUGOJ. — Inginerul agronom Ștefan Menerie, responsabil punctului agricol din comuna Buzias, raionul Lugoj, este bine cunoscut de țărani muncitori din comună încă din anul trecut, cînd ținea lecții la cursurile agricole. La fel de cunoscut este și agentul agricol comunal Petre Moise din comuna Buzias. Zilnic ei pot fi văzuți controlînd stadiul de vegetație al culturilor de toamnă, precum și al celor însemnate în primăvară, îndemnînd în același

timp pe cultivatori să-și îngrijească semănăturile conform regulilor agrotehnice.

În ultimul timp odată cu plantele au crescut și buruienile. Țărani muncitori din comună au fost îndrumați să iasă îndată la plivă. În ultimele 6 zile, țărani muncitori cu gospodării individuale din comuna Buzias au grăpat și plivit 930 ha. din culturile de toamnă. De asemenea, au fost terminate lucrările de tăiere și săpare a viilor pe o suprafață de 1.884 ha.

Solemnitatea unor decorații la Preziidul Marii Adunări Naționale

Simbătă la amiază, la Palatul Marii Adunări Naționale a avut loc solemnitatea unor decorații.

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Preziidului Marii Adunări Naționale, a înmînat Ordinul Muncii clasa I scriitorului Tudor Arghezi, cu prilejul împlinirii a 75 de ani de viață și pentru merite deosebite în domeniul creației literare.

A fost înmînat de asemenea Ordinul Muncii clasa I tov. C. Doncea, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular al Capitalei, pentru activitatea îndelungată în rîndul mișcării muncitorești și cu prilejul împlinirii vârstei de 50 de ani.

Președintele Preziidului Marii Adunări Naționale a înmînat apoi decorații unor cadre didactice de la Conservatorul de muzică „Ciprian Porumbescu”, cu prilejul împlinirii a 90 de ani de la înființarea Conservatorului și pentru merite deosebite în activitatea didactică: Ordinul Muncii clasa I compozitorului Ion Chirescu, Ordinul Muncii clasa II-a profesorilor George Breazu și Serafim Antropov, iar cu Ordinul Muncii clasa III-a au fost distinși profesorii Dagobert Bucholtz, Adia Gherjovici, Vasile Jianu, Radu Negreanu, Ion Vicol și Grete Mileteanu.

În numele Preziidului Marii Adunări Naționale, tovarășul dr. Petru Groza a felicitat pe cei decorați, adresîndu-le urări de sănătate și putere de muncă.

La solemnitate au luat parte tovarășii: Constanta Crăciun, A. Bunescu, Tită Florea, C. Prisnea, P. Tugui, M. Benic, V. Vezendean, oameni ai artei și culturii.

(Agerpres)

Oaspeți indieni primiți de tovarășul dr. Petru Groza

Tovarășul dr. Petru Groza, președintele Preziidului Marii Adunări Naționale a R.P.R., a primit pe profesorul Mohammed Habib, de la secția de științe politice a Universității din Aligarh și pe Afzar Afzaluddin, doctor în științe istorice, oaspeți din India care ne vizitează țara la invitația Institutului Român pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea.

Oaspeți în Capitală

Simbătă dimineața a sosit în Capitală Traiana Alexeava Apostoleva (Novova), secretar al Comitetului Național al păcii din R. P. Bulgaria, care va participa la Adunarea reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din țara noastră.

Simbătă după amiază au sosit în Capitală, pentru a participa la lucrările Adunării reprezentanților mișcării pentru apărarea păcii din R.P.R., noi oaspeți de peste hotare: Ernst Goldenbaum, vicepreședinte al Camerei Populare a R. D. Germaniei, președinte al Partidului Democrat-Tărănesc din R. D. Germană, membru în Consiliul Național al Păcii din R. D. Germană, scriitoarea cehoslovacă Jaromila Slazarova, laureată a Premiului de Stat „Clement Gottwald”, deputată în Adunarea Națională a R. Cehoslovaciei, comandorul Georges Jouneau, delegatul mișcării pentru apărarea păcii din Franța.

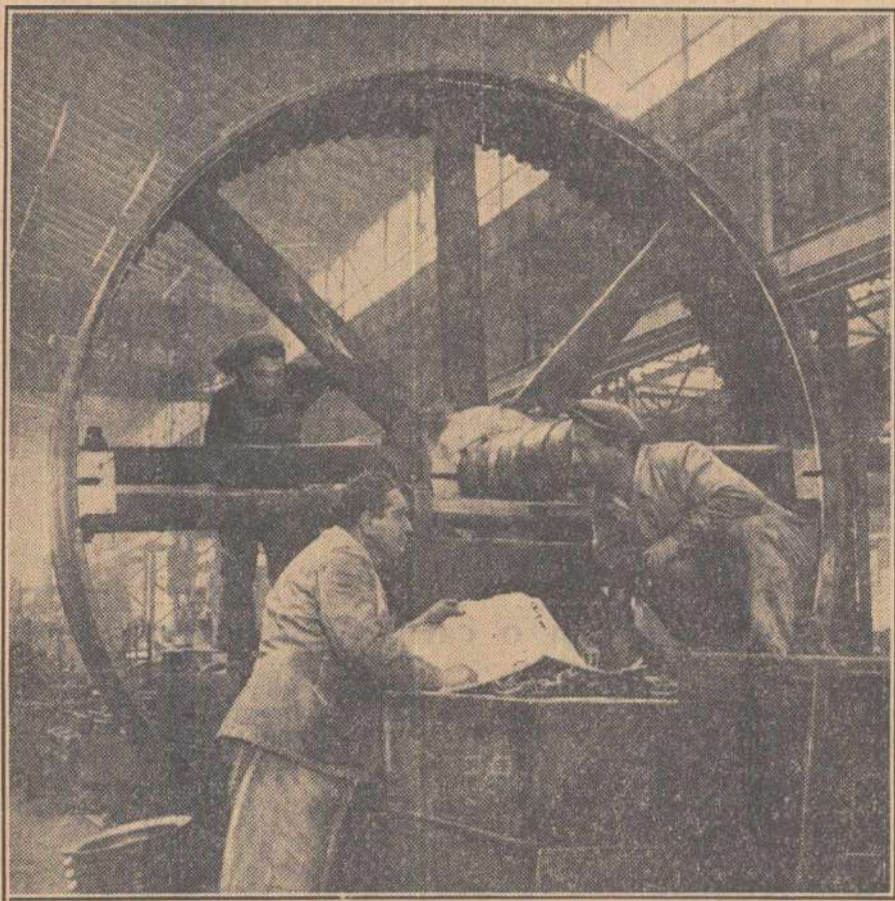
(Agerpres)

Concursul pe țară al tinerilor soliști

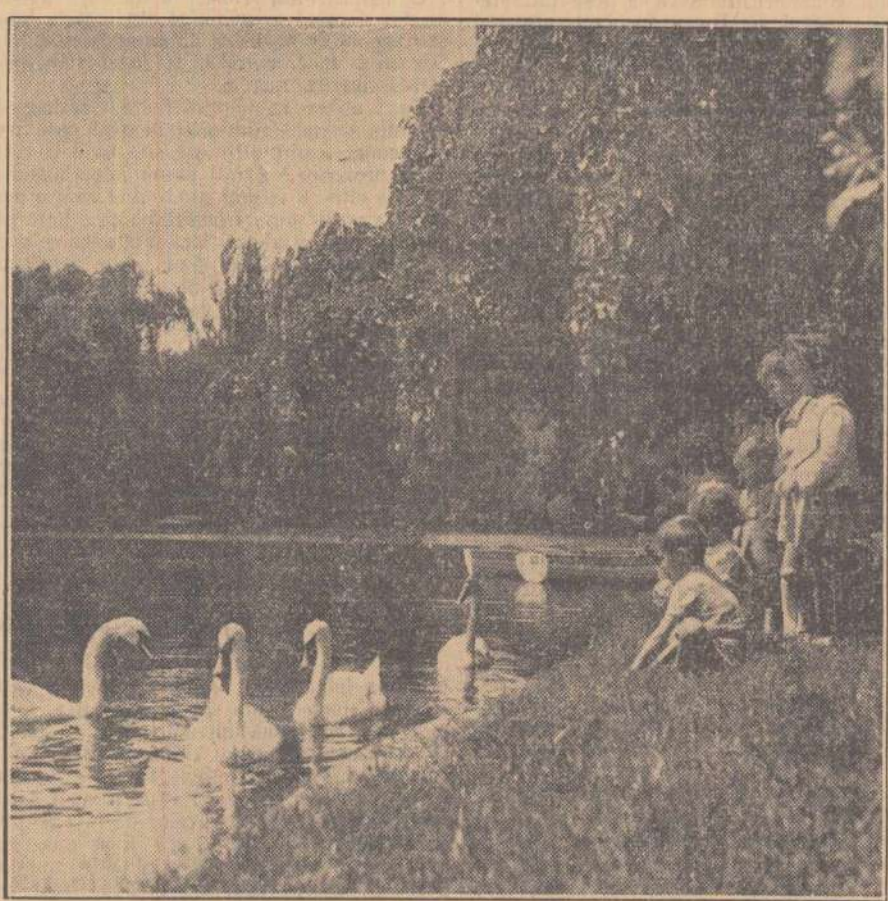
Marți 24 mai, la ora 9.30, va avea loc în sala Dalles din Capitală deschiderea festivă a concursului pe țară al tinerilor soliști, vocali și instrumental, al soliștilor de balet și al soliștilor vocali și instrumental de muzică populară, organizat de Comitetul Central al Uniunii Tineretului Muncitor și Ministerul Culturii în vederea selecționării celor mai talentați tineri artiști care vor lua parte la concursurile culturale internaționale prilejuate de cel de al 5-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților de la Varșovia.

(Agerpres)

PENTRU VIAȚĂ, PENTRU PACE!

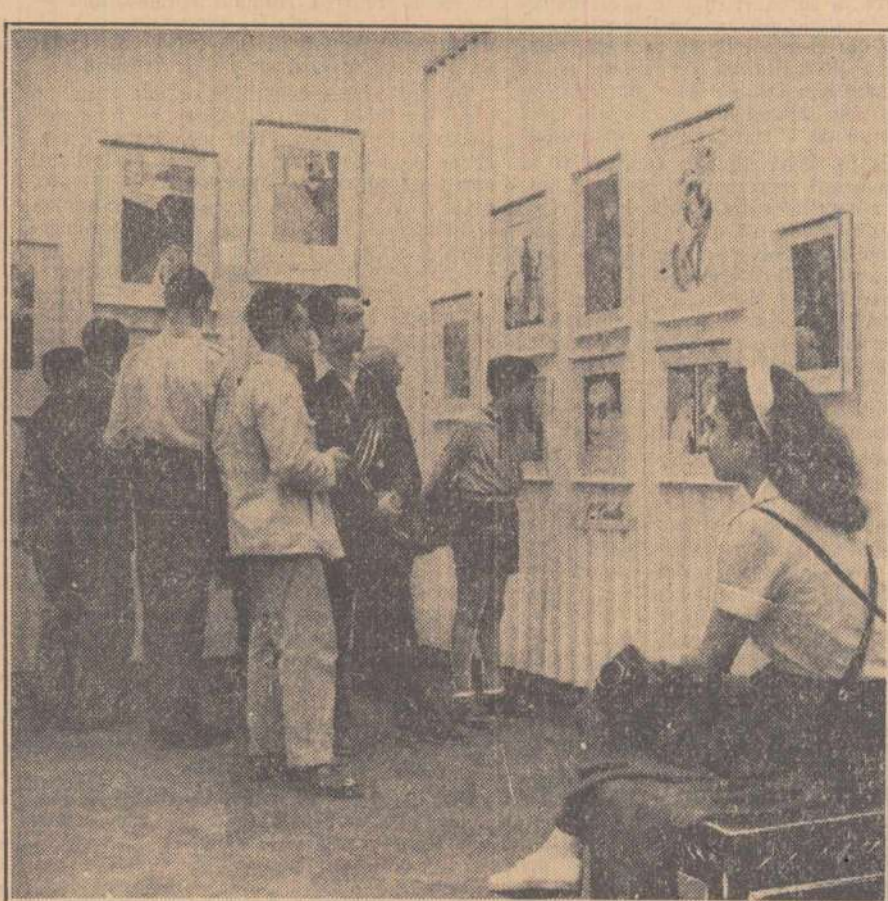

Pentru munca pașnică, creatoare care se desfășoară în întreaga noastră țară, pentru ca mașina lucrată de Ion Andrian și tovarășii lui (cîșeul din stînga) să producă tot mai mult, continuu, constructorii ei, muncitorii de la uzinele „23 August” ca și milioanele de cetățeni ai patriei apără țara de uneltirile vrăjmașilor ei și-și unesc eforturile în zidirea vieții noi.

Pentru viața însoțită a copiilor acestora, care privesc cu admirație lebedele din Parcul Libertății din Capitală (cîșeul din mijloc) veghează milioane de cetățeni ai lumii care se ridică cu hotărâre împotriva uneltirilor de moarte.

Una din armele de luptă împotriva dușmanilor păcii este caricatura

stîrnind risul și totodată ura oamenilor dornici de pace. Acest gen de artă îi prezintă în toată hidoșenia sufletului lor mic. Printre lucrările de acest fel se numără și cele ale caricaturistilor noștri expuse la expoziția „Caricatura în lupta pentru pace” (cîșeul din dreapta) expoziție ce s-a deschis ieri în sala Dalles sub auspiciile Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R.

Foto: MIHAI POPESCU și NICU VASILE

CRONICA TEATRALA

„NUNTA LUI FIGARO“ de Beaumarchais

TEATRUL ARMATEI

Margareta Bărbuță

Când Ludovic XVI, ultimul rege al Franței feudale, declara că înainte de a autoriza reprezentarea piesei „Nunta lui Figaro” ar trebui dărâmată Bastilia pentru a nu da loc unei inconsecvențe primejdioase, el nu făcea de fapt decât să exprime, într-un mod lapidar, opinia tuturor acelor care blama seră piesa, socotind-o un pericol pentru societatea vremii, prin îndrăzneala cu care erau dezvăluite în piesă unele rele aflate la înșăși temelia acelei societăți.

Nu întîmplător piesa stătuie în cartioane cinci ani înainte de a fi reprezentată, iar reprezentarea ei în 1784 a dat naștere unor aprinse dezbateri publice, care au durat luni întregi. Ceea ce îi necăjea pe mai marii vremii, reprezentanții clasei privilegiate și nobililor și pe înalții demnitari ai statului, nu era una sau alta dintre scenele piesei, ci că erau dezvăluite în piesă unele rele aflate la înșăși temelia acelei societăți.

Nu întîmplător piesa stătuie în cartioane cinci ani înainte de a fi reprezentată, iar reprezentarea ei în 1784 a dat naștere unor aprinse dezbateri publice, care au durat luni întregi. Ceea ce îi necăjea pe mai marii vremii, reprezentanții clasei privilegiate și nobililor și pe înalții demnitari ai statului, nu era una sau alta dintre scenele piesei, ci că erau dezvăluite în piesă unele rele aflate la înșăși temelia acelei societăți.

Despre caracterul social al conflictului, Beaumarchais scrie în aceeași prefață: „Am gândit și gîndesc și acum că nu se poate realiza în teatru nici un mare patetism, (patos mare), nici o moralitate profundă, nici un comic adevărat și de bună calitate, fără situații puternice, care iau naștere totdeauna dintr-o nepotrivire socială în subiectul pe care vrem să-l tratăm”.

Cu o asemenea concepție estetică și cu o experiență bogată de viață, cu care puținii scriitori s-au putut lăuda, adăugînd la această talenți și verva științelor, ale căror surse trebuiau căutate cu secole în urmă în farsele populare, în proza lui Rabelais ca și în comediile lui Molière, Beaumarchais a creat o operă care astăzi încă își păstrează intactă prospectivă și vigoarea satirică.

În ciuda înfățișării sale sub numele de Beaumarchais, Pierre-Augustin Caron, fiul ceasornicarului din str. Saint-Denis a rămas un dușman al nobilimii, căruia îi arată tot disprețul său prin purtătorul său de cuvînt, istețul, întreprinzătorul Figaro. Prin gura lui Figaro, care se ridică împotriva privilegiului nașterii, proclamînd dreptul la viață al celor care se ridică prin meritele lor, vorbește de fapt starea a treia, toată acea mulțime care s-a ridicat în 1789 să-și reclame drepturile.

Dar Beaumarchais nu s-a oprit aici. Alături de nobilimea paraziță, care pentru a avea „avere, rang, funcții” n-avuseser alt merit decît de a se fi născut, el atacă instituțiile de mare însemnătate în statul feudal, ca de pildă justiția, demascînd corupția și venalitatea care domneau în sinele ei. Propria sa experiență în acest domeniu, ca și în altele, l-a dat lui Beaumarchais materialul din care să-și fabriceze arme ascuțite. Figaro judecătorul Brid'oison, ca și a secretarului său Double-Main sînt imagini tipice ale unui aparat de justiție, în care funcțiile erau de vânzare, ca și conștiințele.

Aducerea în scenă, în plin contrast și în conflict cu acești reprezentanți ai clasei stăpînitoare, a oamenilor din popor, simpli, cinstiti, plini de inteligență și de spirit inventiv, precum și rezolvarea conflictului prin victoria acestora dovedesc poziția înaintată a lui Beaumarchais și precizează locul său printre acei scriitori care au contribuit prin operele lor la trezirea conștiințelor. Caracterul popular al opere sale constă, în afara umorului de autentică proveniență populară, și în această lîmpe orientare de partea forțelor populare, a forțelor progresului.

Spectacolul prezentat de colectivul Teatrului Armatei în regia lui Vlad Mugur urmează această orientare generală a opere lui Beaumarchais. Spectacolul dezvăluie cu claritate superioritatea morală, cinstea și inteligența vie a oamenilor din popor, care reușesc datorită meritelor lor să lase victorioși din lupta cu reprezentanții forței, cu cei ce dețineau puterea în stat. Această victorie apare în spectacol firească și necesară, ea corespunde însăși raportului de forțe existent în Franța lui Beaumarchais. În piesa lui Beaumarchais poporul se plimbă ca la el acasă prin palatul contelui Almaviva, așa cum în realitate avea să se plimbe cînd ai mai tîrziu prin grădini și sălile palatului Tuileries, aflîndu-și forța biruitoare. Și dacă acest lucru îl supără pe mai marii vremii, spectatorilor de azi prezenta neștiințerie a oamenilor din popor în palatul contelui Almaviva le dovedește încă odată că Beaumarchais, om al secolului său, simțise, cu spiritul său deschis tuturor întoarcerilor, încoace se îndreaptă istoria.

Această trăsătură înaintată a piesei lui Beaumarchais este în mod just oglindită în spectacolul Teatrului Armatei, în care prezența oamenilor din popor dă un colorit bogat, accentuînd caracterul optimist al piesei. A fost just înțeles de către regizor și caracterul „spaniol” al piesei, folosit de Beaumarchais doar ca un paravan, pentru

a putea obține mai ușor viza de trecere pentru ideile îndrăznețe pe care piesa le vehiculează. În ciuda unor nume de personaje și locuri geografice spaniole, în ciuda unor costume pe care autorul le recomandă ca spaniole, piesa lui Beaumarchais poartă în întregime pecetea spiritului francez, dînd o imagine cuprinzătoare a Franței secolului XVIII, care se pregătea de revoluție. Spectacolul Teatrului Armatei reușește să aducă în scenă specificul francez al piesei, fără a înălța cu totul nota convențională spaniolă dată de Beaumarchais. Stilul decorurilor, al ornamentelor, al costumelor, coloritul înșuși al întregului spectacol, sugerează atmosfera acelor „serbări galante” pictate la începutul secolului de Watteau, simbol al unei societăți care se îndrepta încoace, surzătoare, spre catastrofă. Deși cu unele urme de convenționalism, în deosebi în ceea ce privește costumele oamenilor din popor și decorul ultimului act, realizarea plastică a spectacolului, datorită pictorilor Mioara Bușan și Radu Căscuș, contribuie la crearea atmosferei, la completarea imaginii epocii, a stilului întregului spectacol, apropiat de rococo-ul predominant în cursul secolului.

Trebuie remarcată grija deosebită cu care regizorul a lucrat pentru punerea în valoare a ideilor piesei, rezolvările ingenioase găsite pentru unele scene, ca de pildă dueliul verbal dintre Almaviva și Figaro din actul III (în spectacol actul II). Maneșchinul în jurul căruia se desfășoară acțiunile fizice ale celor două personaje servește de fapt drept simbol al goliciunii, al vidului interior care caracterizează nobilimea feudală. Replica vie, dată cu simplitate și cu promptitudine de Florin Scărlătescu — Figaro — lui C. Brezeanu — Almaviva — are eficacitatea unor așchii lovind de floare, scoțînd la lu-

mină superioritatea categorică a spiritului celui din față de cel din spate.

Asemenea momente sînt numeroase în spectacol, ele contribuind la dezvăluirea ideilor principale a piesei, aceea a inevitabilității victoriei oamenilor din popor asupra celor de origine nobilă, datorită superiorității lor morale și intelectuale.

Este însă în spectacol un tablou mai puțin reușit, care rupe unitatea de stil a spectacolului, prin șarjarea nerealistă a unor elemente, — și acesta este tabloul judecării, scena procesului intentat de Marceline lui Figaro pentru o sumă de bani împrumutată. În această scenă Beaumarchais a pus toată ura adunată de el împotriva justiției vremii, a cărei corupție avusese parte s-o cunoască pe propria piele, cu prilejul arestării sale, în urma pierderii procesului Goëzman. Forma pentru care luptă biibitii judecătorilor Brid'oison nu era decît un paravan, în dosul căruia se petreceau cele mai cumplite abuzuri — și Beaumarchais atacă acest formalism al judecătorilor, atacînd în același timp fondul, esența coruptă, abuzivă, a instituției numite „justiție”. În spectacolul Teatrului Armatei atacul își pierde din virulență datorită interpretării șarjate dată de Sandu Stănculescu rolului lui Double-Main, secretarul lui Brid'oison, — fapt care contribuie de altfel la ruperea ritmului spectacolului — precum și unei pedalarii exagerate pe bibliotă și eratismului lui Brid'oison, interpretat de altfel cu mult umor de G. Treșian.

Tabloul acesta constituie, e adevărat, o grea încercare pentru regizor și interpret și din pricina momentului melodramatic creat de Beaumarchais spre final cu prilejul recunoașterii dintre Marceline și Figaro, drept mamă și fiu. Deși această scenă mărește caracterul demascator al piesei, Beaumarchais și-a dat seama de nota străină pe care o aducea în comedia caracterul ei melodramatic, înrudit cu dramele sale „Eugenie” și „Mama vinovată” scrise în stilul dramelor lacrimogene burgheze și la rugămintea actriței o scoase cu mult regret. Restituind-o publicului, așa cum a dorit-o autorul, regizorul și interpretul au avut de luptat pentru găsirea unui echilibru între această scenă și restul piesei și n-au reușit în întregime pentru că n-au pătruns pînă la cîntecul subteran care le lungă între ele, și care este altitudinea de protest a lui Beaumarchais față de societatea vremii lui.

Dacă scena judecării nu-și atinge pe deplin înălțimea, pînă la sfîrșit și în interpretarea dată de Florin Scărlătescu eroului principal al piesei, purtător de cuvînt al autorului și reprezentant al unei întregi categorii sociale — Figaro. În această scenă, ca și în altele, Figaro își pierde parca din combativitate, arîndu-mai mult blazare și înclinare spre meditație, cînd în joc este oarecără căsătoriei lui, înșăși viața lui.

Plin de spirit caustic în scenele de duel cu contele, de înțelepciune și umor în scenele cu Suzanne, șiret cînd trebuie să descopere un mijloc nou de luptă, dușos și glumeț după împrejurări, Figaro-Scărlătescu reușește totuși să transmită spectatorului de azi întreaga bogăție de viață și de idei a personajului creat de Beaumarchais. Monologul din ultimul act îl ridică pe Figaro deasupra tuturor vafelelor istoriei prezenți în comedia franceză de la Scapin încoace. Figaro este un om care a încercat să-și câștige existența în neamurătate feluri: medic veterinar, autor dramatic, gazetar, bărbier, închin pentru diverse vîmî născocite de cei mari, „stăpîn” al celor mici, dîncol, după placul soartei; ambiții din vanitate, har-

nic din nevoale, dar lenes din plăcere. Orator după împrejurare, poet de dragul poeziei, muzicant de ocazie... el a cunoscut de sus pînă jos societatea, așa cum Beaumarchais a cunoscut-o în furtunoasa sa viață. Din această multilaterală cunoaștere a vieții, Figaro, ca și Beaumarchais, și-a extras filozofia sa, o filozofie complexă, foarte apropiată de aceea care i-a călăuzit la vremea lor pe reprezentanții stării a treia, dîndu-i la conluzii revoluționare. Alături de spiritul de chiverniseală, propriu burgheziei, care-l îndeamnă pe Figaro să nu refuze anumite avantaje materiale, chiar cu prețul unor compromisuri, în Figaro sălășăluiește un profund spirit de revoltă împotriva nedreptăților orînduirii feudale, la a cărei răsturnare contribuie și el cu toată puterea. Profunzimea și multilateralitatea personajului nu au fost în întregime redată de Florin Scărlătescu, care trebuie încă să mai adîncească rolul. La aceasta se adaugă și rostirea insuficient de clară a unor replici, ceea ce duce la pierderea ascușitului lor. Monologul din ultimul act și-a pierdut din semnificație din pricina unei ciudate dozări a intensității tonurilor, care rupe continuitatea ideii, împărțind monologul în fragmente dispartate și sărăcindu-l conținutul. La aceasta se adaugă pelerina și machiajul, care-i dau lui Figaro în această scenă un aspect ușor mefistofelic, nepotrivit cu sensul personajului. Munca serioasă pe care actorul a depus-o pentru crearea personajului se cere continuată, pentru ca Figaro să apară înaintea publicului în întreaga sa bogăție sufletească.

O interpretare cu totul în spiritul rolului, căruia i-a seos în evidență întreaga savoare, spiritualea jucăușă și caracterul popular, a dat Nineta Gusi eroinei principale a piesei, cameraista Suzanne. Inocență și cochetărie, cînte dar și șiretenie folosită ca armă pentru a se apăra de putericiile zilei, credința față de logodnic și capacitatea de a minți tocmai pentru a-și pune la adăpost fidelitatea — acest complex caracter feminin a fost interpretat cu măiestrie de Nineta Gusi, al cărei talent a găsit, cu acest prilej, posibilitatea unei bogate manifestări.

În rolul contesei, Migry Avram Nicolau a adus grație, demnitate, lirism și umor. Beaumarchais n-a ezitat-o pe contesă în tabloul contelui, ci dimpotrivă, a făcut-o aliată a Suzanne și a lui Figaro, împotriva soțului infidel. Nu trebuie să uităm, cum n-a uitat nici Beaumarchais, că numai cu trei ani înainte tinăra Rousseau luptase din toate puterile pentru a se elibera de tirania tutorelui ei, don Bartholomeu, pentru a-și apăra dragostea. Devenită soția neglijată a contelui Almaviva, ea luptă pentru a reduce dragostea acestuia.

Acțiția a știut să evite pericolul pe care-l prezenta ușurarea înclinare a contesei părăsite pentru pajul înarmat de finețe și adîncă înțelegere sentimentale complexe ale contesei.

Celălalt rol feminin al piesei, Marceline, a pus în fața actriței Sandina Stan problema grea a armonizării unor părți destul de dispartate: comică în partea întâia a piesei, în care alegă după Figaro pentru a-și lua de bărbat, Marceline devine patetică în scena recunoașterii roșind un adevărat rechizitoriu la adresa societății, pentru a se transforma apoi într-o mamă înțeleaptă și iubitoare, care nu uită că e femeie, cînd trebuie să se solidarizeze cu soția ei rivală, Suzanne, devenită nora ei. Acțiția a reușit în bună măsură să rezolve problemele dificile ale rolului, deși personajul a rămas oarecum contradictoriu, lipsit de unitate organică.

O creație reușită a realizat tinăra actriță Marga Butuc-Codreanu în rolul pajului Chérubin, sprînzlucă cavalier de 13 ani, la hotarul dintre copilărie și adolescență. Îndrăgostit de toate femeile, de la micuța Fanchette pînă la contesă, Acțiția a găsit în ea, creînd personajul în jurul amuzantului lirism și comic, meritul să strănească zîmbetul amuzant și indulgent al publicului.

Rolul contelui Almaviva a fost interpretat de actorul C. Brezeanu, care pătrînd în prestația și murga personajului, reprezentînd tipic al orînduirii feudale, a știut să-l facă și odios și ridicol în același timp. Furia creșcîndă a contelui, pe măsură ce planurile posessive cu privire la Suzanne îl cad în bătaia dărilor isteștii acesteia și a lui Figaro, mărește ridicolul personajului, pe care însă nu e necesar ca actorul să-l minimizeze, alungînd în unele tonuri de cap, șarjate. Comical reiese puternic tocmai din contrastul între furia contelui și risul sănătos al oamenilor din popor, învingători, pe care spectacolul îl scoate în evidență.

Acest contrast este subliniat și de muzica reușită a spectacolului, care însoțește diverse personaje și scene, contribuind la crearea atmosferei, caracterizînd personajele prin leit-motive — lirice pentru paj, satirice pentru cont, plin de umor pentru Figaro, etc. Mai puțin reușite au apărut însă completările aduse scenei prin ușile laterale din cîșca orchestrei, prin care personajele intră și ies din scenă ucrînd sau coborînd niște trepte. În afară de faptul că nu sînt justificate de nimic, aceste ieșiri și intrări originale distrag atenția publicului de la ceea ce se petrece pe scenă, fără a avea calitatea pe care o pot avea la Teatrul de Estradă de la pace legătura vie între spectatori și scenă.

Nu putem încheia fără a aminti contribuția valoroasă pe care o aduce la reușita spectacolului actorii C. Ramadan (grădinarul), Val. Săndulescu (Bazile), Mariana Oprescu (Fanchette), Virgil Vălescu (Bartholomeu).

Și înfîinț seama că prin munca mai departe a colectivului se vor înălța și lipsurile semnalate, spectacolul „Nunta lui Figaro” înseamnă o realizare valoroasă, care reinvie în fața spectatorilor noștri o întreagă epocă din istoria Franței, anunțînd prin caracterul său optimist și popular mai evnimente, de rezonanță universală. Actualitatea operii lui Beaumarchais, conștient în ideile de libertate și umanismul său adînc, unită cu verva științetore a dramaturgului, pe care spectacolul o redă în bună măsură și care se oglîndește și în traducerea Andrei Bolduc, fac din „Nunta lui Figaro” un spectacol lăbuit de publicul nostru, dînc de a-și înșuși comorile culturale.

PREMIERA FILMULUI „NEAMUL JURBINILOR”

Gînduri despre dragostea de pace a poporului nostru

Intr-o casă pescărească

Mihu Dragomir

Intr-o așezare pescărească, pierdută în balta amelițoare a Brăilei, am trecut, astă toamnă, pragul unei case în care-și vedea de treburile meseriei un medic. Pescărele, ale căror brațe delicate dădă totuși bătăie prin furtuna cea mai cumplită, așteptau în tăcere. Un tipă — și medicul înapoi cînta un copil plîngăreț.

— Ia-ți făcut penicilină tovarășe doctor? — Da! Pe seară îl fac iară!

Penicilină! Ce pește straniu poartă acest nume, și de unde a migrat el aici, în țara caprilor burtoși, a știurilor viclene și a somnurilor uriași? Numele sună străin, dar nimeni nu se mira.

Acum douăzeci de ani taică-meu, învîțător în mahalalele Brăilei, a coborît în lumea subpămînteană, răpus în două zile de o boală ce rețea din goșna. Cîteva flacoane de penicilină l-ar fi făcut să-și vadă mai departe de micul lui elev și astăzi l-ar fi cîntat, lîmînd de zor, pe Makarenko. Dar el n-avea de unde să-și dea ostirile binefăcătoare concentrate în sîrînga cu penicilină. Nici medicul care au ridicat nepotnicușii din umeri la moartea lui n-aveau de unde să-și dea.

Pe atunci mergeam în satul lui taică-meu și vedeam oameni care-și scoateau maselele înveninate cu o sfîșîr, iar circumscripția cu un om mai umblat aducea din tirg aspirină pentru a-și îngheți cînd îl înțepa prău rău inimă. Spun pe atunci și parca azi vorbi despre vremurile lui Tudor. Acum, pescarii bărbosi, viteji tăcuturi ai vînturilor din bălți, cer penicilină cu același glas firesc cu care cer elinghe noi pentru pescul, sau cîlți pentru călăfăluș.

Am văzut în război depozite uriașe, mutate de ici, colo în cîteva ore. Stive imense de pansamente, alături de trenuri cu pestișii și brînză topită. Winetu și toate triburile strămoșilor lui urmașilor lui n-au văzut desigur, în toată istoria lor, atîtea cîrezi cîte s-au înjunghiat în numele celui de-al doilea război mondial pentru a se confecționa bocanci, centuri, truse, harnașamente. Intr-o zi, toate acestea se pierdeau în focul fărîșii al războiului. A doua zi magazinele livrau altele. Și așa mereu, mereu.

Războiul imperialist înghițea, ca un moloh formidabil, bururile care ar fi putut sătura și îmbrăca atîți lipsiți. Pentru a bara drumul războiului, pentru a strîngi sîmîna lui blestemată, fascista, oamănișii sovietici au trebuit să renunțe la cantități imense de bunuri, care, alfel, le-ar fi făcut traiul și mai frumos. Dar altă cale nu exista. Cei porfiriți distrugere trebuiau distruiți.

Cînd i se rupea un fier de plug, taiață tatălui meu blestema tot calendarul. La fel blestema toți prietenii și cunoscuții lui în toată țara, în toată lumea.

Am văzut în război munți de fier, alamă, aluminiu și oțel rugînd, putrezind pe cîmp și în văgăunile munților. Cîți țărani aveau, nu numai în satul tatălui meu, trei lopeți în curte! În război, lopețile rămîneau uitate, știrbe, în buza tranșeeilor.

Avînd eram mic stringeam, cu o inocență cîrîre, uitate mîcetele gîrîrte de 25 de bani, numărîndu-le pînă la cîntec. Cînd aveau trei lei și jumătate că pot trece cu bine dincolo, în bătăie. Cîntecul mi se părea mai lăptos și mai minunat decît al lui Guivier.

O barcă. Am văzut în război vapoare masive cîrînd ca nucile și dîndu-se la fund, sub apa ce le acoperea cu cununi de spume. Dar alte vase apăreau, și jocul reîncepea, mereu, mereu, mereu.

Dece atîtea înspăimîntătoare distrugeri, în timp ce mai sînt atîți oameni care nici nu cunosc aspirina? Cine știe numele celui ce le provoacă? Azi îl știm: imperialismul.

O, la ce te poți gîndi cînd auzi o pescărie vorbind despre penicilină ca despre o păcătuială galbenă al trestiei... Viața nouă a izbucnit, puternic, împingînd tot înaintea ei o forță de neștiutiv. Sînt pescari care n-au mers încă cu trenul, dar își duc copiii la medic să le injecteze penicilină. Sînt unii care ocolește cu teamă locurile știute din străvechi ca lăcaș al șimilor, dar au în casa difuzor. Tot ce-i vechi se clatină, pretulîndu-se viața nouă și lăsat este un străjer.

Care largă și minunată pară balta, amelițoreala balta a Brăilei, cînd vezi în casa pescarului un medicament venit din Moscova, pe

masă un stilou cehoslovac, iar în rafturile cooperatizei lăcșă roșie bicicletele, alături de pînzetur și portocale arămii, venite din țările niciodată atînte de crîvî ale Mediteranei.

Deci omul poate învinge mizeria! Dacă s-ar aduna ca prin farmec toți bocancii, toate vestoalele, mantăile, toate alimentele și medicamentele, toată materia primă din care s-au turnat obuze, cartușe, tunuri, mitraliere sau torpille, tot ce s-a consumat în ultimul război, — ar mai fi oare un singur om în Europa, ba chiar și aiurea, desușit, dezbrăcat, bolînd fără îngrijire, muncitor fără u-nelle? Oare cîte trenuri ar trebui pentru a căra zdrobitoarele greutăți duse de milioane de ostași pe umeri în drumurile fără de sfîrșit? Cine a văzut distrugerea, știe că pentru ea s-au cheltuit forțe pe care nici o matematică nu le poate calcula. Aceleași forțe nu se pot cheltui pentru creație?

Noi, romîni, avem o cultură tinăra. Poeții noștri scriu doar de trei veacuri. Teatrul nostru are ceva mai mult decît un veac. Dar un veac înseamnă uneori mult și nu puțin înșopra. Cine a trecut cu un bilic de galerie în mîna, lîngă ușa laterală la Teatrul Național, nu va uita decît odată cu fînta lui sala pe al cărei pereți se înălță iseră vocele lui Mîllo, Pascali, Nottara, Aristida Romanescu, Demetriu... Bombele litereiste căzute acolo n-au sfîrșit ziduri, ci au înșingărit inimile nenumăraților spectatori, perindăți de un veac. Oare cum și-ar putea închipui francezii — și cu ei lumea întreagă — Comedia franceză rasă de pe pîmînt de bombe? Oare cum și-ar putea închipui italienii — și cu ei lumea întreagă — Scala din Milano rasă de pe pîmînt de bombe? Noi am trăit această imposibilă închipuire. Cine știe numele celui ce a asvîrît în fum și foc istoria teatrului unei națiuni? Noi îl știm: războiul imperialist!

Cînd se adună scriitorii, un gînd mi se înfige, necăuțor, între temple. Văd trei generații, conștinuîndu-se și conștinuînd ceea ce bacul miorilor a început acum nimeni nu știe cîte veacuri. Trei generații, cum n-au fost altele niciodată. Văd trei generații Sadoveanu, patriarh al cuvîntului românesc. Îl văd pe maestrul romanului, dramei și versului nostru: Camil Petrescu, Cezar Petrăscu, M. Sorbul, Al. Cazanban, Demostene Botze, Perpetuicic... Toți au scris despre primul război mondial, toți au sorbit băutura amară de pe fundul bidonului mocirlit, toți au înfîrțat războiul. Văd alături pe cei mai tineri. Toți au scris și scriu despre cel de-al doilea război mondial. Toți i-au cunoscut ororile pe care pîmîntul nu va înceta să le strige la cer. Și văd pe cei tineri de tot, adolescenți, abia desmormîndu-și degetele, pe gîrîrile flautului vrîjii al cuvîntului. Și atunci simt că mă preluc în strigăt: Nu, nu trebuie ca aceștia să scrie despre al treilea război mondial! Nimeni nu trebuie să scrie despre el! Să scriem acum, toți, împovărați, să-i sădăm sîmîna! Blestemele să piară, să piară blestemele care vor să facă generație de scriitori să trăiască un război, pentru a-l condamna! Să-l condamnam dinainte!

Iată Dimbovița noastră, atît de mică, atît de leșioasă, atît de dragă. Pe cheul ei ne-am legănat fiecare cîte o poveste de iubire învîlăuită în vers. Nu e mult de cînd era un rîu sălbatic, săltîndu-se printre bolovani. Dar oamenii au ogîndit în undele ei mereu alte așezări, pînă la blocurile noastre. Au învîrțit o roată, au mînat aici, au risipit vîlaga unui popor de brațe, pînă cînd fulgerul cîmîntîș pe fire a bîcîuit vremea, și povestile unchiușăului sfîșos au devenit realitate.

Și acum, în numai zece ani, o putere căreia nu i se poate opune nimeni, puterea poporului liber, a accelerat mersul istoriei de zece de ori.

Deci omul poate învinge mizeria! Un muncitor care locuiește într-unul din blocurile Penarilor intră cu mii de kilomeetri pe Vodă Sulu care socotea că are tot confortul lumii. Celebru echipaj al lui Bibescu

și acum, în numai zece ani, o putere căreia nu i se poate opune nimeni, puterea poporului liber, a accelerat mersul istoriei de zece de ori.

Deci omul poate învinge mizeria! Un muncitor care locuiește într-unul din blocurile Penarilor intră cu mii de kilomeetri pe Vodă Sulu care socotea că are tot confortul lumii. Celebru echipaj al lui Bibescu

și acum, în numai zece ani, o putere căreia nu i se poate opune nimeni, puterea poporului liber, a accelerat mersul istoriei de zece de ori.

Deci omul poate învinge mizeria! Un muncitor care locuiește într-unul din blocurile Penarilor intră cu mii de kilomeetri pe Vodă Sulu care socotea că are tot confortul lumii. Celebru echipaj al lui Bibescu

și acum, în numai zece ani, o putere căreia nu i se poate opune nimeni, puterea poporului liber, a accelerat mersul istoriei de zece de ori.

Deci omul poate învinge mizeria! Un muncitor care locuiește într-unul din blocurile Penarilor intră cu mii de kilomeetri pe Vodă Sulu care socotea că are tot confortul lumii. Celebru echipaj al lui Bibescu

Pe ecranele cinematografele din Capitală și din țară va fi prezentat în curînd filmul „Neamul Jurbinilor”, o producție în culori a studioului „Lentfilm” în regia lui Iosif Heifitz, laureat al Premiului Stalin.

Astăzi, la orele 11 a.m. în Casa Prieteniei Romîno-Sovietice, întreprinderea Regională București împreună cu editura Cartea Rusă organizează vizionarea acestui film pentru responsabilii culturali din întreprinderi și instituții. După vizionarea filmului se va face o prezentare a cunoscuților cărți a scriitorului sovietic V. Kocetov, după care a fost realizat filmul.

În zilele ce urmează, în toate librăriile din Capitală vor fi amenajate vitrine speciale cu cartea „Neamul Jurbinilor”, unde vor fi expuse și fotografii reprezentînd scene interpretate de artiști de frunte ai cinematografului sovietic care joacă în acest film. La cinematograful „Republica”, unde filmul va fi prezentat în premieră, publicul spectator va putea să cumpere apreciați cartea a lui V. Kocetov de la standul de cărți ce va fi amenajat în holul cinematografului.

Vodă e ridicul pe lîngă orice tramvai. Astăzi răbdarea ne e pusă la grea încercare cînd călătorim cu un tren personal. E prîncet. Și totuși sînt oameni care nu vor ca betonul să se toarne în blocuri, ci în cazemate. Fierul nu în tractoare, ci în tancuri, Lemnul nu în bănci de școală și bibliotecă, ci în paturi de pușcă, lîna nu în șofete moi, multicolore, ci în șofete băoase, uniforme pentru armate. Pielea nu pentru sandale, pantofi și ghete, ci pentru bocanci și cîșme soldațești. Și vor ca așa să se împline mereu, mereu, mereu... Vor ca primejdia războiului să plutească mereu, deasupra omănișii. Vor ca el avuții pămîntului, să-și facă mîndrele în voia orînd și orînd.

O, la cîte nu te poți gîndi într-o așezare pescărească! Te gîndesc că pescarii sînt oameni la fel cu oamenii care...

Un prunc a fost părăsit pe un maidan. Cineva îl ridică și-l duce acasă. Va fi fiul lui. Îți spui: un om.

Cineva s-a rătăcit în munți. Întîlnește un cioban care îl adăpostește și coboară apoi cu el o zi și o noapte, pentru a-i arăta drumul. Îți spui: un om.

Cuiva i s-a aprins casa, într-o noapte și rămîne cu boccele în drum. Cineva îl găzduiește pînă își va găsi altă casă. Îți spui: un om.

Dar cel care înfîiașă copilul, arată drumul său găzduiește, poate fi, toluș, meschin, avar, hol, orînd. Nu față de o cinș se manifestă omul, ci față de toți oamenii. Cel care a înfîiat un copil găsît se poate urca a doua zi într-un avion și poate semăna moarte deasupra orașelor și satelor. Și înapoi lui stă un altul la un birou și notează, statistic, distrugerile. Și în spaiele acestuia un altul, miliardarul, care socotește cu cît s-a mai rotunjit fabuloasă-i avere. Nu, omul nu mai înseamnă de mult doar insul. Omul înseamnă omenirea. Piratul imperialist care torpălează un vas și apoi „salvează” naufragiului nu este uman. Este un simplu tîlhar, un om care se opune omenirii. Și atunci distrugerea n-are nici un rost? Dai Distrugerea distrugătorilor! Cel ce va scufunda vasul care, primul, a lansat torpila va reprezenta omenirea în apărare. Dacă moare un om, omenirea nu-și pierde nimic din esență. Dacă omul scapă de la moarte, nu omenirea este salvată ci, cel mult, omenia. De oarecî numai cel ce se contopeste cu omenirea, cu telurile ei, apropiate sau îndepărtate, care poartă omenirea întreagă în sînge, numai acela poate vorbi cu glas tare în numele omului. De aceea va rămîne veșnic în memoria popoarelor chipul ostașului sovietic, care a salvat omenirea din barbaria fascistă. A salvat-o tocmai pentru că se identifică cu trecutul, prezentul și viitorul întregii omeniri. Însuși pot crea sau distruge. Omenirea creează, nu distruge. Însuși pot ride sau pot plînge. Omenirea vrea să ridă, nu să plîngă. Însuși pot fi încrezători sau disperați. Omenirea este încrezătoare, nu disperată. Însuși pot trăi sau se pot sinucide. Omenirea trăiește, nu se sinucide. Însuși pot crede în viitor sau în cel pot nega. Omenirea crede în viitor, nu-l negă.

O, la cîte nu te poți gîndi într-o casă pescărească din amelițoreala balta a Brăilei! Săltul uriaș, făcut în numai cîteva ani, de la așezările lacustre la locuințele cu radio, de la mătasea broșată la penicilină, de la mizeria animalică la mîgurii fericiți, m-au făcut să văd încă odată omul și să mă închin în

Poporul japonez nu vrea un nou război

Zimbet larg, luminos și plin de optimism cu care profesorul Ikko Oyama ne-a întâmpinat în ușa camerei sale de la hotel, e fără îndoială cea trăsătură caracteristică a chipului său care te câștigă din prima clipă. Fruntea lui largă, sub părul nins de ani, privirea lui prietenoasă ce te urmărește cu atitudine din dosul ochelarelor, trăsăturile regulate și plăcute ale feței sale, exprimă adevărată dragoste pentru oameni care au călăuzit și călăuzesc fără întrerupere pașii eminentului savant și luptător japonez pentru pace, de-a lungul bogatei sale vieți în fața și alături.

Profesorul Ikko Oyama, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii și laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare” — este luptător pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

De vorbă cu profesorul Ikko Oyama, membru în Biroul Consiliului Mondial al Păcii, laureat al Premiului Internațional Stalin „Pentru întărirea păcii între popoare”

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Problema cea mai importantă care preocupă poporul nostru în momentul de față — a arătat mai departe profesorul Oyama — este lupta pentru preîntâmpinarea unui ingrozitor război atomic, pentru interzicerea armelor atomice, luptă care a luat o deosebită amploare în întreaga țară. Poporul nostru nu poate uita Hiroshima și Nagasaki. Ingrozitoare zi de 6 august 1945 tocmai din cauza transformării ei de către ocupanți, într-o uriașă bază militară.

Militariștii japonezi — ne-a spus profesorul Oyama — vorbeau adesea și mult despre o așa zisă „solidaritate asiatică”. Ascunși după paravanul acestei lozinci ei năvălau să supună popoarele asiatice, asupra cărora ridicau pretenții de conducători. Războiul de cucerire al Japoniei imperialiste a demonstrat de altfel ce înțelegau imperialiștii japonezi prin această lozincă. Conferința de la Bandung a arătat însă limpede în ce constă adevărata solidaritate a popoarelor asiatice. Acolo, la Bandung, țările asiatice și-au afirmat dorința lor de a-și întinde reciproc mâinile pentru apărarea păcii în lumea întreagă. Aici brațele profesorului Oyama s-au deschis larg, pentru a cuprinde această întregă lume, pentru a cărei pace și fericire nu-și preocupă nici o zi a vieții sale încălțată de ani.

— În această lume pot trăi în pace toate popoarele — ne-a spus profesorul Oyama — și acest lucru îl stă acum și poporul japonez. În rîndurile lui cele cinci principii ale coexistenței pașnice, formulate în declarația comună a lui Ciu En-lai și Nehru se bucură de o deosebită popularitate. Profesorul Oyama ne-a povestit apoi multe amănunte despre pregătirile ce se fac în țara sa în vederea Adunării Mondiale pentru Pace, ce va avea loc în curând la Helsinki.

— Drumul pînă la Helsinki e lung — ne-a spus profesorul Oyama. Pentru acoperirea cheltuielilor celor 70 de delegați ai poporului nostru au nevoie de bani mulți. De aceea, Comitetul pentru apărarea păcii din Japonia întreprinde cele mai variate acțiuni pentru strîngerea banilor necesari, acțiuni ce se desfășoară concomitent cu strîngerea semnăturilor pe Apelul de la Viena. Delegații noștri vor pleca astfel cu sprijinul poporului la marele sfat al păcii.

— El vor fi mîndri să vorbească acolo despre succesul campaniei de strîngere de semnături pe Apelul de la Viena. Credem că pînă la deschiderea Adunării de la Helsinki în Japonia se vor aduna 30 de milioane de semnături.

La capătul îndelungatei noastre convorbiri, profesorul Oyama a ținut să-și exprime bucuria de a fi din nou oaspetele țării noastre, de care se simte legat cu o deosebită prietenie, în ciuda uriașei distanțe ce desparte țările noastre pe globul pămîntesc.

— Nu voi uita niciodată — a spus profesorul Oyama — că aici în capitala țării noastre, cu ocazia Congresului Mondial al Tineretului, la care am asistat acum doi ani, am aflat că singurul război din Coreea, care constituia un pericol deosebit pentru țara și poporul meu, a luat sfîrșit. Nu voi uita manifestarea de bucurie cu care poporul român a întâmpinat acest eveniment și cu care prilej a dat dovadă în mod deosebit de interesul ce-l poartă pentru reglementarea problemelor ce pun în primejdie pacea în Extremul Orient. Intre popoarele noastre se va întări prietenia în lupta comună pentru pace. Țările noastre trebuie să-și întindă minile într-o colaborare rodnică pe tărîm economic și cultural. Calda ospitalitate și prietenia ce o întîmpinăm din partea poporului român care iubesc pacea mai presus de toate, mă face să cred că între popoarele noastre se va cimentea o prietenie sinceră, pe drumul marelui ce duc spre consolidarea păcii spre care tind toate popoarele lumii.

Am plecat de la profesorul Ikko Oyama cu convingerea fermă că lupta poporului japonez pentru libertatea țării sale și pentru pace, luptă a unui popor care numără în rîndurile sale reprezentanți atît de străluciți ca eminentul savant Oyama, nu poate să fie decât încununată de succes.

A. STANCIU

Asigurarea obligatorie a bunurilor aparținînd gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor

Pentru a se menține continuitatea procesului de producție și pentru a feri gospodăriile agricole colective și întovărășirile de țărani muncitori de urmările pagubelor ce pot fi pricinuite de incendii, epizotii, accidente și calamitățile naturii, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romine a emis de curind un Decret potrivit căruia se introduce asigurarea obligatorie a bunurilor aparținînd gospodăriilor agricole colective și a bunurilor proprietate comună a întovărășirilor de țărani muncitori pentru cultivarea laolaltă a pămîntului sau pentru creșterea animalelor.

Asigurarea obligatorie va contribui la consolidarea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor de țărani muncitori, în vederea ridicării necontenite a nivelului de trai al țărănimii muncitoare.

Potrivit Hotărîrii Consiliului de Miniștri, formulată pe seama condițiilor de aplicare a acestor asigurări, sînt cuprinse în asigurarea obligatorie, începînd de la data de 1 mai 1955, următoarele bunuri aparținînd gospodăriilor agricole colective: a) clădirile și construcțiile, inventarul gospodăresc, mijloacele de transport, motoarele, unelte și mașinile agricole, mașinile și instalațiile din atelierele și întreprinderile anexe; b) materialele, semifabricatele și produsele finite; c) culturile agricole și rodul vitelor; d) produsele din creșterea animalelor, furajele, produsele agricole și viticole, precum și recolta fructagazinată la livezilor; e) vitele cunoscute mari, caii de rasă, oile, caprele și porcii, de la vîrstă de 6 luni, caii de rasă cunoscuți, câinii și măgarul de la vîrstă de 1 an.

Bunurile din întovărășirile de țărani muncitori se asigură obligatoriu numai dacă constituie proprietate comună.

Asigurarea obligatorie este cu mult superioară asigurărilor facultative (benevole), deoarece garantează o serie de avantaje importante gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor de țărani muncitori. Asigurarea obligatorie cuprinde de drept, bunurile tuturor gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor, fără să mai fie nevoie ca fiecare gospodărie în parte să încheie un contract de asigurare.

— O —

Noi fabrici de ghiță în Capitală

În Capitală, ca și în numeroase orașe ale țării, producția de ghiță a crescut mult în ultimii ani. În Capitală au fost construite noi fabrici de ghiță printre care „Dorna” și „23 August”, au fost refăcute complet fabricile de ghiță „Siberia”, „5 Mai”, „1 Mai” și „11 Iunie”, iar altele și-au lărgit simțitor capacitatea de producție prin înzestrarea cu noi compresoare de mare capacitate.

În prezent, în Capitală există 17 fabrici de ghiță. Multe dintre ele, cum sînt „Antrefrig” și „Siberia”, produc zilnic peste 3.000 blocuri de ghiță. La fabrica „7 Noiembrie” a fost introdusă producția de ghiță măruntă, superioară celei în blocuri și mult mai practică la întrebuințare.

IN EDITURA DE STAT PENTRU LITERATURĂ POLITICĂ

au apărut în broșură:
N.A. BULGANIN — Declarație făcută la deschiderea Conferinței de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

— 11 mai 1955 —
32 pag. 40 bani

G.H. GHEORGHIU-DEJ — Declarație făcută la Conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa.

— 12 mai 1955 —
24 pag. 20 bani

În împlinirea Zilei internaționale a copilului

Bucurii pentru copii

IASI (de la corespondentul nostru). În preajma Zilei internaționale a copilului, în orașele și satele din regiunea Iași se pregătesc multe lucruri care să facă bucurie copiilor. De pe acum, în numeroase magazine din orașul Iași au fost organizate standuri speciale, aprovizionate din belșug cu diferite lucruri trebuincioase copiilor. Într-o serie de cofetării s-au pus în vânzare noi produse zaharoase, iar la librării se vor organiza standuri cu cele mai iubite cărți de copii. Tot pentru copii se pregătește o serbare, care va fi organizată în parcuri, expoziții, iar în piața Palatului Cultural va avea loc o întrecere a copiilor pe biciclete și trotinete.

În orașele Iași, Roman, Pașcani și Vaslui,

mamele copiilor lucrează de zor la diferite obiecte care vor fi dăruite copiilor la 1 iunie.

În orașul Roman, prin grija comisiei de femei de pe lângă sfatul popular orășenesc, au fost amenajate trei solarii pentru copii.

În regiunea Iași se organizează în acest an numeroase colonii, unde sute de copii își vor petrece zilele călduroase ale verii. Astfel, pentru copii celerității din Iași și din Pașcani s-au pregătit colonii la Bucium, Pașcani și Mîrcești. Copiii muncitorilor de la fabrica de zahăr Roman vor petrece vara în colonia organizată la Climești, iar copiii textiliștilor de la fabrica „Victoria” și „Tessitura”-Iași, precum și cei al lucrătorilor din instituțiile de stat, vor fi găzduiți în colonii organizate la Bucium, Văleni și Vădiceni.

Pregătiri în regiunea Pitești

PITEȘTI (de la corespondentul nostru). — În regiunea Pitești, sfatul popular regional, împreună cu consiliul sindical regional și comitetul regional U.T.M., au luat din vreme o serie de măsuri pentru sărbătorirea Zilei internaționale a copilului.

Colective de elevi și părinți sînt antrenate în amenajarea de parcuri și spații verzi. Astfel, în orașele R. Vlcea, Cîmpulung și Slatina se creează trei parcuri de odihnă pentru pionieri, iar la cîinci case de copii și 10 cîmîne de se amenajează balneoare și alte distracții.

Pentru cunoașterea frumuseților regiunii se organizează excursii în locurile pitorești și istorice. Casa pionierilor din orașul Pitești a organizat o asemenea excursie la mina Pescăreasa, unde minierii frunțași au stat de vorbă cu 70 de pionieri; apoi au vizitat muzeul raional din Cîmpulung și muzeul eroilor de pe vîrfurile Măteșului. În ziua de 22 mai Casa pionierilor organizează o altă excursie la Cumpăna, iar la 25 mai, în parcul Trivale, pionierii din oraș se vor întîlni la locul de tabără cu frunțași în mun-

ca și vor viziona un program artistic special.

În toate școlile copii lucrează cu drag la amenajarea de colțuri ale copiilor. Aici, cu ajutorul foto-montajelor și al altor lucruri, se prezintă viața fericită a copiilor din țara noastră și din celelalte țări prietene din lagărele păcii și viața grea a copiilor din țările capitaliste. Colectivele de elevi din școlile elementare, medii și pedagogice pregătesc obiecte de artă românească, desene și tablouri.

În sate se vor deschide pînă la 1 iunie 80 cîmîne sezoniere, în special în raioanele Slatina, Găești, Găești, Drăgășani și Topoloveni. În diferite orașe, ca Pitești, Cîmpulung, Slatina, R. Vlcea, comisii de femei lucrează cu drag obiecte de îmbrăcăminte pentru copii. Comisia de femei din orașul Pitești, cu sprijinul deputatelor Florica Costin, Elena Frînghieru, Maria Vîsling, confecționază pantaloni, cămășute, pijamale și alte obiecte pentru copii fără părinți de la cîmînul Olga Bănciu, iar la R. Vlcea se pregătesc 50 daruri pentru copii.

Biblioteca pentru copii A. R. L. U. S.

Setea de a cunoaște noi alege vîrstă. În țara noastră, copii și adulții răsfoiesc cu nesăț fîile cărților, care spun altele despre comorile științei, despre frumusețile patriei noastre și ale altor țări din lume, despre cei care au luptat și luptă pentru libertate și fericire.

Multe vor să afle copii din Capitală care urcă zi de zi treptele bibliotecii lor — Biblioteca pentru copii A.R.L.U.S. din str. N. Filipescu nr. 24.

Cele peste 5000 de volume ale bibliotecii, apărute la noi în țară sau în U.R.S.S., stau la îndemîna celor mici, dezvoltînd tînetul lor. Indemna, cărți de aventuri, broșuri de popularizare a științei, albume, sînt citite cu nesăț de abonații bibliotecii, școlari și pionieri. Iată-i de pildă pe Adrian Vasilu din clasa I B a școlii de băieți nr. 12, care de la 14 mai pînă azi a citit 4 cărți, pe Constantin Văduva din clasa a II-a B a școlii de băieți nr. 20, a cărui fișă are 2-3 anexe completate cu titluri de cărți citite, pe frații Suzana și Andrei Gal din clasa a III-a, pe Asadur Khvorikhan din clasa a III-a, pe pionierii Andrei George și George Mi-

lotinov din clasa a IV-a care au citit în ultimele luni între 30-40 de cărți.

În fiecare sîmbătă după amiază, la „Serile literare”, peste 150 de copii se întîlnesc în sălile bibliotecii pentru a se întîlni cu redactorii de la editurile Tineretului, „Cartea Rusă”, etc., care le vorbesc despre viața și operele marilor creatori ai literaturii pentru copii. Ei îi cunosc pe Pușkin, Krilov, Tolstoi, Gorki, Creangă, Sadoveanu și pe mulți alți mari scriitori. Apoi ascultă lecturi în limba română și rusă și văd un film pentru copii.

Ziua de 1 iunie va fi sărbătorită la bibliotecă în mod deosebit. În acest scop, colectivul bibliotecii a pregătit un program în cadrul căruia se va vorbi despre importanța acestei zile și despre viața fericită a copiilor din marea țară a socialismului și din țările de democrație populară. În încheiere, se va prezenta un film sovietic. Gazeta de perete a bibliotecii va apare într-un număr festiv închinat zilei de 1 iunie, cu articolele scilicet de cititorii bibliotecii.

(Agerpres)

Prima etapă a „Cupei de vară”

Etapa de astăzi a competiției de fotbal „Cupa de vară” programă două jocuri în Capitală și cinci jocuri în diferite alte orașe ale țării.

În Capitală cele două partide se desfășoară pe terenuri diferite. Întîlnirea dintre C.C.A. și Dinamo Orașul Stalin va avea loc pe stadionul Republicii, cu începere de la orele 17.30. În deschidere, la orele 15.30, se va disputa meciul Progresul C.P.C.S. — Locomotiva Craiova, continuînd pentru campionatul categoriei B, de fotbal.

Cea de a doua partidă programată în Capitală, Flacăra Ploiești — Progresul București,

Progresul (tineret) — Dinamo București 4-0 (1-0)

Sîmbătă a început competiția de fotbal „Cupa de vară” la care participă cele mai bune formații din țara noastră. În primul meci al întrecerii pe stadionul Dinamo din Capitală s-au întîlnit formațiile Progresul (tineret) și Dinamo București. Fotbaliștii

urma să se dispute inițial la Poșcani, datorită faptului că terenul de joc din orașul Ploiești este suspendat. În urma acordului intervenit în cursul zilei de ieri, întîlnirea va avea loc în Capitală, pe stadionul Giulești, cu începere de la orele 17.30.

În țară, în cadrul acestei prime etape a competiției, sînt programate următoarele jocuri: Constanța — Locomotiva Constanța — Locomotiva (tineret) Constanța; Cluj: Știința — Minerul Petroșani; Arad: Flamura Roșie — Știința Timișoara; Timișoara: Locomotiva — Locomotiva Tg. Mureș; Reghin: Avîntul Reghin — Avîntul (tineret) Reghin.

Întîlnirea de fotbal Selecționata A divizionară — Wiener Sportklub

Luni și marți se vor disputa în Capitală două întîlniri de fotbal care fac parte din programul pregătirilor echipelor noastre reprezentative A și B pentru jocurile de la 29 mai, cu reprezentativele R. P. Polone.

Formațiile românești, două selecționate divizionare, vor juca pe rînd cu cunoscuta echipă austriacă Wiener Sportklub.

Jocul de mîine, Selecționata A divizionară Wiener Sportklub, se va disputa pe stadionul „23 August”, cu începere de la

orele 17.30 și va fi arbitrat de D. Schuler. În această partidă, Selecționata A divizionară va prezenta următoarea formație: Toma, Zavoda, Il, Andrei, Toma, Călinoiu, Pereș-Suciu, Năzsoar, Ozon, Georgescu, Suru.

În această formație, precum se vede, sînt cuprinși și doi tineri jucători, Toma (Dinamo) și Georgescu (Progresul C.P.C.S.), care s-au evidențiat în mod deosebit în actualul sezon.

Știri

● Echipa engleză de fotbal Tottenham Hotspur și-a încheiat turneul internațional în R.P. Ungară, jucînd vineri la Pecs cu echipa locală Dozsa. Victoria a revenit echipei engleze cu scorul de 1-0 (1-0) prin punctul marcat în minutul 44 de Gavin.

● În zilele de 8 și 9 iunie va avea loc la Praga un mare concurs internațional de atletism care se va desfășura în memoria atletului Evzen Rosicky, ucis în anul 1942 de nazisți. La acest concurs, alături de atleții cehoslovaci, vor participa 20 dintre cei mai valoroși atleți europeni printre care Csermak

(R.P. Ungară), Soeter (R.P.R.), Chromik și Sidlo (R.P. Polonă), Futler și Schade (Germania occidentală), Michale (Iugoslavia), Hauhanen (Finlanda), Nilson și Lundberg (Suedia) și alții.

Schimb de note între U.R.S.S. și S.U.A. cu privire la schimbul de delegații agricole

Nota guvernului S.U.A. adresată guvernului sovietic

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 17 mai a.c. ambasada S.U.A. din Moscova a remis Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. următoarea notă cu privire la schimbul de delegații agricole între Uniunea Sovietică și Statele Unite ale Americii:

„Ambasada Statelor Unite ale Americii își exprimă respectul față de Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. și are onoare să se refere la nota acestui Minister din 10 martie 1955 cu privire la propunerea ziarului „De Moines Register” din orașul De Moines, statul Iowa, de a organiza un schimb de delegații agricole între Uniunea Sovietică și Statele Unite. Ambasada se referă de asemenea la convorbirile cu privire la acest schimb care au avut loc între reprezentanții ambasadei și Ministerul Afacerilor Externe la 4 mai și la 6 mai 1955.

După cum s-a comunicat Ministerului la 4 mai guvernul Statelor Unite are o atitudine favorabilă față de propunerea privind schimbul de delegații agricole între Uniunea Sovietică și Statele Unite. Data fiind hotărârea guvernului sovietic de a desemna în vederea participării la acest schimb o delegație oficială, guvernul Statelor Unite este gata să elibereze vize oficiale membrilor delegației sovietice alcătuită din aproximativ 10 specialiști agricoli de înaltă calitate și de a primi la Minister informații cu privire la numele și statutul lor oficial. Guvernul Statelor Unite consideră că din punctul de vedere al condițiilor agricole timpul cel mai potrivit pentru vizitarea Statelor Unite de către delega-

ția sovietică ar fi mijlocul verii. Din această cauză se propune ca delegația sovietică să-și programeze vizita în Statele Unite pentru perioada dintr-o dată aproximativ 10 iulie și 10 august 1955.

Având în vedere statutul oficial al delegației sovietice, Ministerul Agriculturii al Statelor Unite va acorda sprijin în vederea pregătirii generale pentru vizita grupului sovietic în Statele Unite. Se prevede ca cea mai mare parte a vizitei să se facă în statul Iowa, al cărui Colegiu, la rugămintea guvernului Statelor Unite, a declarat că este gata să facă pregătirile corespunzătoare pentru primirea delegației sovietice și stabilirea itinerariului vizitei sale. Acest itinerar va cuprinde și vizitarea universității din statul Minnesota; în ce privește vizitarea altor regiuni și centre din afara statului Iowa care vor interesa delegația sovietică din punctul de vedere al agriculturii, le poate organiza de asemenea în cadrul planului general al vizitei propuse.

Compoziția delegației americane de fermieri care urmează să viziteze Uniunea Sovietică și care va avea un statut neoficial va fi stabilită în urma consultărilor cu Ministerul Agriculturii, cu Colegiul statului Iowa și cu alte instituții și organizații neoficiale având legătură cu agricultura. Guvernul Statelor Unite ar dori ca guvernul sovietic să indice numărul aproximativ al membrilor delegației americane pe care ar putea să o primească precum și timpul cel mai potrivit pentru ca delegația americană să poată lua cunoștință de metodele agricole sovietice.

Nota de răspuns

La 20 mai a.c., Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a remis guvernului S.U.A. următoarea notă de răspuns:

„Ministerul Afacerilor Externe al Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste își exprimă respectul față de ambasada Statelor Unite ale Americii și în legătură cu nota ambasadei nr. 808 din 17 mai 1955 are onoare de a comunica următoarele.

Guvernul sovietic la act cu satisfacție de comunicarea cuprinsă în nota sus-amintită în care se arată că guvernul S.U.A. este gata să elibereze vize oficiale membrilor delegației agricole sovietice pentru a vizita Statele Unite ale Americii. În conformitate cu propunerile guvernului S.U.A. privind numărul membrilor delegației agricole sovietice și ter-

menul sosit în U.S.A., organele agricole sovietice sînt gata să trimită în Statele Unite o delegație agricolă sovietică alcătuită din 10-12 persoane în perioada dintre aproximativ 10 iulie-10 august a.c.

În cursul vizitei ei în U.S.A., delegația agricolă sovietică ar dori ca în afara de obiectivele agricole arătate în nota ambasadei, să viziteze de asemenea întreprinderi producătoare de tractoare și mașini agricole, întreprinderi pentru prelucrarea produselor agricole, precum și depozitele pentru produsele agricole.

Guvernul sovietic este gata să elibereze vize membrilor unei delegații agricole americane alcătuită din aproximativ 12 persoane. Timpul cel mai potrivit pentru vizitarea Uni-

Desi, după cum s-a arătat mai sus, Ministerul Agriculturii al Statelor Unite va avea răspunderea vizitei delegației sovietice oficiale, guvernul Statelor Unite dorește ca membrii grupului sovietic să aibă cele mai largi posibilități de a cunoaște în mod direct munca fermelor din Statele Unite, precum și a instituțiilor care deservește nevoile agricole.

Ținând seama de aceasta, precum și de interesul experților agricoli sovietici pentru latura tehnică a chestiunii, se va elabora un program al vizitei delegației sovietice care să permită membrilor delegației să cunoască îndeaproape metodele fermierilor din Statele Unite în toată complexitatea aplicării lor. În statul Iowa, în care există o mare varietate de condiții agricole, delegația sovietică i se vor arăta metodele și procedeele folosite pentru cultivarea porumbului și creșterea porcilor și a altor animale domestice, precum și rolul principal pe care îl joacă în producția agricolă fermele aparținând familiilor care lucrează în aceste ferme. În Statele Unite cel mai mare randament în producția agricolă a fost obținut de fermele care lucrează pe cont propriu și care folosesc la propria lor apărare servicii agricole prestate de instituțiile locale ale statelor, cooperatiste și guvernamentale. Guvernul Statelor Unite salută posibilitatea care va fi creată în legătură cu vizita delegației agricole sovietice de a prezenta experților sovietici aceste aspecte, precum și alte aspecte ale practicii fermierilor americani.

guvernului sovietic adresată guvernului S.U.A.

Uniunea Sovietică de către delegația americană, este mijlocul verii — aproximativ între 15 iulie și 15 august.

Organele agricole sovietice sînt gata să ofere delegației agricole americane posibilitatea de a vizita Expoziția agricolă unională din Moscova, Academia agricolă „Timiriazev” din Moscova, institute de cercetări științifice privind agricultura, gospodăriile de sovihozurilor și colhozurilor, precum și întreprinderi care prelucerează produse agricole și întreprinderi pentru construirea de mașini agricole.

Guvernul sovietic consideră că schimbul de delegații agricole între U.R.S.S. și S.U.A. va constitui o măsură de folos reciproc.

Vizita în U.R.S.S. a delegației de lucrători din învățământul public al R.P.R.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: După cum se știe, la invitația Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R. o delegație de lucrători din învățământul public al Republicii Populare Române, în frunte cu ministrul învățământului al Republicii Populare Române, acad. Ilie Murgulescu, a vizitat Moscova.

La 20 mai delegația lucrătorilor din învățământul public al Republicii Populare Române a avut o întrevedere cu reprezentanții ai Ministerului Învățământului al R.S.F.S.R., cu profesori și directori de școli din Moscova.

Conducătorul delegației, acad. Ilie Murgulescu, ministrul învățământului al R.P.R., a vorbit în cadrul întrevederii despre activitatea ministerului, școlilor, instituțiilor pedagogice, științifice, grădinițelor de copii și instituțiilor extrașcolare din R.P. Română.

I. Murgulescu a arătat felul în care sînt pregătite cadrele științifice în R.P. Română. Liudmila Dubrovina, locuitor al ministerului învățământului al R.S.F.S.R., a lăsat lui Ilie Murgulescu un album cu fotografii din Moscova și reproduceri după tablouri unor pictori ruși.

În seara zilei de 20 mai, delegația a părăsit Moscova, plecând spre Kiev.

Numirea vicepreședinților conferinței internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: Secretarul General al O.N.U., Hammarskjöld, a anunțat la 20 mai numirea a șase vicepreședinți al conferinței internaționale pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice. Dintre vicepreședinți fac parte și academicieni sovietici Șkobelkin.

Conferința va avea loc la Geneva între 8 și 20 august.

Secretariatul O.N.U. a comunicat că 53 de guverne au acceptat deja invitația de a participa la lucrările conferinței.

Pregătiri în vederea Congresului mondial al mamelor

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 20 mai, Comisia internațională pentru pregătirea Congresului mondial al mamelor a dat publicității un comunicat în care se anunță că congresul va avea loc la Paris între 7 și 10 iulie 1955.

În comunicat se subliniază că în 65 de țări se desfășoară o pregătire intensă în vederea Congresului mondial al mamelor.

Comisia Internațională pentru pregătirea congresului a adresat tuturor organizațiilor de femei invitații la congres, chemînd toate organizațiile, pe toate mamele să sprijine congresul, să desfășoare pregătiri intense în vederea lui și să aleagă delegațiile care vor participa la congres.

În câteva rînduri

● Ziarul „Le Figaro” a publicat o știre în care se anunță că a fost reluată ancheta împotriva unor frunțiști ai Partidului Comunist Francez, acuzați de a fi „atenta la securitatea externă a statului”. Ziarul scrie că tribunalul militar din Paris a scos din arhivă acest dosar care a zăcut acolo de mai bine de doi ani. (Agerpres).

● La 20 mai a intrat în funcțiune la Kabul uzina de asfalt și beton al cărei utilaj a fost livrat de Uniunea Sovietică. Montarea uzinei s-a făcut sub conducerea specialiștilor sovietici în cadrul acordării de ajutor tehnic Afganistanului. (Agerpres).

● La 20 mai a sosit la Pekin N. Milicevic, Insarcinatul cu afaceri ad-interim al Iugoslaviei în China (China Nouă).

● Ministerul Afacerilor Interne al Republicii Cehoslovace a comunicat că la 18 mai a fost reținut Yvonne Gossart, funcționară la legăția Franței, în momentul cînd i se înmîna un document secret. Ancheta a arătat că Yvonne Gossart a mînat timp îndelungat legătura cu un grup de persoane ostile Republicii Cehoslovace și primea de la ele diferite informații de spionaj cu caracter militar și economic. Ministerul Afacerilor Externe a luat măsurile corespunzătoare pentru expulzarea imediată a Yvonne Gossart din Cehoslovacia. (Ceteka).

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite:

Consiliul de Miniștri al U.R.S.S., a prezentat Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. spre ratificare Tratatul de prietenie, colaborare și asistență mutuală între Republica Populară Albaniă, Republica Populară Bulgară, Republica Cehoslovacă, Republica Democrată Germană, Republica Populară Polonă, Republica Populară Ro-

mină, Republica Populară Ungară și Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste, semnat la Varșovia la 14 mai 1955.

În legătură cu apropiata examinare a problemelor ratificării, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a cerut avizul Comisior pentru Afaceri Externe ale Sovietului Uniuin și Sovietului Naționalităților ale Sovietului Suprem al U.R.S.S. asupra sus-amintitului tratat.

Participarea U.R.S.S. la sesiunea jubiliară a Organizației Națiunilor Unite convocată cu prilejul celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei O.N.U.

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite:

La 20 mai, reprezentantul permanent al U.R.S.S. la O.N.U., A. A. Sobolev, a transmis secretarului general al O.N.U. răspunsul ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S., V. M. Molotov, la scrisoarea secretarului general din 22 martie 1955. În răspunsul lui V. M. Molotov se spune că delegația Uniunii Sovietice va participa la sesiunile jubiliare ale membrilor Organiza-

ției Națiunilor Unite care vor avea loc la San Francisco cu prilejul celei de a 10-a aniversări a semnării Cartei O.N.U. În răspuns se specifică de asemenea că V. M. Molotov intenționează să participe personal la apropiatele festivități și să lucreze în ședința membrilor Organizației Națiunilor Unite.

Sediințele jubiliare ale membrilor O.N.U. vor avea loc la San Francisco între 20 și 25 iunie.

Intrevedere a celor patru înalți comisari din Germania în legătură cu problema tarifelor pentru folosirea unor autostrăzi

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 1 aprilie a.c. Ministerul Transporturilor al R. D. Germane avînd în vedere uzura excesivă a autostrăzilor din R. D. Germană de către transportul auto vestgerman a majorat tarifele pentru folosirea acestor autostrăzi.

În clădirea ambasadei U.R.S.S. din R.D. Germană a avut loc la 20 mai o întrevedere între ambasadorul Pușkin, înalt comisar al U.R.S.S. în Germania și înalții comisari ai S.U.A., Angliei, Franței și Franței Poncet. În cadrul acestei întrevederi, a avut loc la cererea înalților comisari ai celor trei puteri occidentale, un schimb de păreri cu privire la problema tarifelor.

G. M. Pușkin a subliniat că problema majorării tarifelor este exclusiv de competența Republicii Democratice Germane și de aceea reglementarea acestei probleme trebuie să constituie obiectul tratativelor directe între reprezentanții respectivi ai R. D. Germane și Germaniei occidentale.

În anul 1954, Uniunea Sovietică a stabilit cu R. D. Germană aceleași relații ca și cu alte state suverane, în virtutea cărui fapt

partea sovietică nu se poate amesteca în afacerile interne ale Republicii Democratice Germane și între atele nu poate discuta în fond problema tarifelor pentru folosirea șoselelor din R. D. Germană.

În continuare, G. M. Pușkin a arătat că, potrivit informațiilor de care dispune, autoritățile Republicii Democratice Germane sînt gata să examineze doleanțele reprezentanților Germaniei occidentale în problema tarifelor și să facă propuneri corespunzătoare cu privire la o întrevedere între reprezentanții Ministerelor Transporturilor al Republicii Democratice Germane și Republicii Federale Germane.

Înalții comisari ai celor trei puteri occidentale au declarat că problema tarifelor trebuie să fie reglementată de autoritățile celor patru puteri din Germania.

Această întrevedere a contribuit la clarificarea punctelor de vedere ale părților, ceea ce poate înlesni reglementarea problemei tarifelor prin tratative directe între reprezentanții Ministerelor Transporturilor din R. D. Germană și Republica Federală Germană.

Ședința ordinară a Camerei Populare a R. D. Germane

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: În ședința din 20 mai a Camerei Populare a R. D. Germane, B. Leuschner, președintele Comisiei de Stat a Planificării din R. D. Germană a prezentat raportul cu privire la planul economiei naționale pe anul 1955.

Trecînd la expunerea sarcinilor trasate de planul economiei naționale pe anul 1955, B. Leuschner a subliniat că potrivit planului, volumul global al producției industriale a republicii, urmează să crească cu 5,1 la sută (inclusiv întreprinderile private), față de 1954. Principala atenție va fi acordată dezvoltării continue a ramurilor de bază ale industriei: carboniferă, metalurgică, chimică, industria constructoare de mașini grele, precum și sporirii producției de energie electrică etc.

H. Loch, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri și ministrul Finanțelor al R.D.

Germane a prezentat apoi expunerea de motive la legea bugetului de stat al Republicii Democratice Germane pe 1955 și darea de seamă despre executarea bugetului pe 1954.

BERLIN 21 (Agerpres). — A.D.N. transmite: La 21 mai, Camera Populară a Republicii Democratice Germane a continuat să discute planul economiei naționale a Republicii Democratice Germane pe anul 1955 și legea cu privire la bugetul de stat al Republicii Democratice Germane pe anul 1955.

Apoi s-a trecut la vot. Camera Populară a aprobat în unanimitate planul economiei naționale al Republicii Democratice Germane pe 1955, legea cu privire la bugetul de stat pe 1955 și darea de seamă despre executarea bugetului pe 1954.

Cu aceasta Camera Populară și-a încheiat lucrările.

SPECTACOLE

TEATRE: Teatrul de Operă și Balet al R.P.R.: 17. Sărbătorile din Sevilla; 19.30. Căminul de Aramă; Național „A. L. Caragiale” (sala Comediei): 10. Floarea purpurie; 15. Doamna nevătărată; 19.30. Cel din Dangard; Național „I. L. Caragiale” (sala Studio): 10. Citadela sfîrșită; 15. Nunta lui Kreacinski; 19.30. Platon Crece; Armata (sala Magheru): 14. Nunta lui Figaro; 19.30. Parturi de primăvară; Armata (sala din calen): 10. Sărbătorile; 19.30. Avântul; 19.30. Voda; Municipal: 10. Cum va place; 15. Doamna Calafova; Municipal: C.F.R. (Giulești): 10. Sluga la doi stăpîni; 15. Chirila în provincie; și Patru din casă; 19.30. Tînărul Tîrziu; 19.30. David Copperfield; 15.30. Neisprăvitul; 19.30. Drumul soarelui; Opera: 10. Casa cu trei fete; 19.30. Acțiunea Studiu: 10. Căminul de Aramă; 19.30. Teatrul de vară I. V. Stalin; 20. Mîncînosul; Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din str. Popov): 23.20. Se se se împlinește; Ansamblul de Estradă al R.P.R. (sala din str. Dobrogea): 19.30. 20. Seară de muzică ucraină; dirijor Edmond Deda; Teatrul de vară N. 23 August; 19.30. Concert de muzică distric-

tivă; dirijor Teodor Cosma; Ansamblul de cîntec și dansuri al C.S.S. Spectacol de cîntec și dansuri: Tîndăci (sala Orfeu): 17. Ombra hînică și Căsuța iepurașului; 19.30. Frații Liuz; Cîntec de Stat 10 și 20. Primăvara la circ. CINEMATOGRAME: Patru, Elena, Pavel, 2x3 — cîntecodată 8; Republica, 8 Martie: Un om teribil; București, Grădina Progresul, Gheorghe Doja, Alex. Sahia, T. Vladimirescu; Ministerul din R.D. Germană: 1. C. Tricou; 2. Indiferența; 3. Popula, Artur, Ilie Pintilie; Frumusețea dinavului; Maxim Gorki, Victoria, Flacăra; Portul din nord; Tîrziu; Un vals vîntat; Tîrziu; Not. În țara piramidelor; Nicol. reprezentanții științei și tehnicii; Lumina, Libertății; Cinești la besele nevătărat; Alex. Popov; Cazul dr. Wagner; Indiferența Reală; 6. Mai înfruntă de rezervă; Unirea; 23 August: Directorul nostru; Fetele din țară; Cîntecul fluvioilor; Aurel Vălcu; Aspettăm în mînă; Muncă; O noapte la Venetia; M. E. mîncînos; Silbul; Mîncînos; Începerea fidelității; Mîncînos; G. Cosbuc; Submarinul 323; Volgar; Vălcuțoarea; 1. Mai; Doi acți de pămint; N. Bălculescu; Libelula; Pe drumul libertății; Olga Ban, etc; Rahova; A fost odată un împărat.

Eisenhower despre problema convorbirilor directe cu R. P. Chineză

PEKIN 21 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La conferința de presă care a avut loc la 18 mai, președintele Eisenhower nu a indicat care va fi atitudinea precisă pe care o va adopta guvernul S.U.A. în ce privește convorbirile directe cu R. P. Chineză.

Întrebat ce măsuri au luat Statele Unite în această privință, președintele S.U.A., reținînd declarația anterioară a secretarului de stat, Dulles, a arătat în mod evaziv că Statele Unite sînt gata să discute așa-numita problemă a încetării focului. După cum relatează agenția americană International News Service, Eisenhower a declarat că nu mai are nimic de adăugat la aceasta. El nu a explicat cum se poate pune problema „încetării focului”, avînd în vedere că nu există stare de război între R. P. Chineză și Statele Unite.

Comandantul suprem al forțelor armate franceze din Vietnam de sud și-a prezentat demisia

PARIS 21 (Agerpres). — Din Saigon se anunță că generalul Ely, comandarul general francez și comandantul suprem al forțelor armate franceze din Vietnam de sud, a cerut guvernului francez să-i primească demisia.

Comentarii politici din Saigon pun în legătură această acțiune a generalului francez cu contradicțiile franco-americane în privința Vietnamului de sud, care în ultima vreme s-au agravat.

Declarațiile lui Krishna Menon în urma vizitei făcute în R.P. Chineză

PEKIN 21 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: La 21 mai, reprezentantul Indiei la Organizația Națiunilor Unite, Krishna Menon, a părăsit Pekinul plecînd spre patrie. Înainte de plecare, Krishna Menon a făcut o declarație în care a arătat că cele zece zile cât a stat în China au produs asupra lui o mare impresie. El a subliniat de asemenea că

întrevederile sale cu conducătorii statului chinez s-au desfășurat în spiritul înțelegerii reciproce și al năzuinței comune a celor două țări — India și R. P. Chineză — spre pace și slăbirea încordării internaționale.

În încheiere, Krishna Menon a urat poporul lui chinez noi succese și prosperitate.

Presiunile monopolistilor japonezi în vederea fuzionării partidelor democrat și liberal

TOKIO 21 (Agerpres). — După cum se anunță din Japonia, președinții Comitetelor executive ale partidului democrat guvernamental și partidului liberal de opoziție duc tratative cu privire la crearea unui guvern de coaliție, alcătuit din reprezentanți ai celor două partide conservatoare.

După cum anunță ziarul „Asahi”, la tratative s-a căzut de acord asupra convocării într-un viitor apropiat a unei consfățiri a secretarilor generali ai celor două partide.

Vizita generalului Pin De-huai în R.P. Polonă

VARSOVIA 21 (Agerpres). — P.A.P. transmite: În R. P. Polonă se află în vizită generalul Pin De-huai, locuitor al premierului Consiliului de Stat și ministru al Apărării al R. P. Chineză, care a luat parte la conferința de la Varșovia a statelor europene pentru asigurarea păcii și securității în Europa. Generalul Pin De-huai a făcut o călătorie prin țară, a vizitat mai multe unități militare, a fost pe șantier de construcție, la combi-

natul metalurgic „V. I. Lenin” din Nowa-Huta, a vizitat monumente ale culturii naționale poloneze.

La 20 mai, Van Bin-nan, ambasadorul Republicii Populare Chineză în R. P. Polonă, a oferit o recepție cu prilejul vizitei generalului Pin De-huai. La recepție au participat, printre alii oaspeți, Bolesław Bierut, Aleksander Zawadzky, Josef Cyrankiewicz și Konstantyn Rokossowski.

Note de drum din R. P. Ungară (I)

Priveliști din țara prietenă

Era la începutul lui aprilie. Călătoream de 12 ore în expresul București-Varșovia. Iată Episcopia Bihorului, ultima localitate pe pămîntul patriei. La cîțiva pași granița noastră cu Republica Populară Ungară. După formalitățile de rigoare, trenul pleacă. Nici-n-am avut timp să-mi dau bine seama și în ușa vagonului apare grănicerul maghiar pentru controlul pașapoartelor.

Sîntem în Ungaria. La Biharkeresztes. Fără să vorbescă nimeni, toți pasagerii fac acum același lucru: își dau ceasurile în urmă cu o oră. N-a trecut mult și locomotiva taie drum pieșit, ducîndu-ne cu viteză spre Budapesta. Trenul gîndește, iar prin fața noastră se înșiră orașe, sate, păduri, cîmpii întinse pline de mări și oameni. Și în numai patru ore, iată-ne la Budapesta. În gara de Est. Unii coboară, alții merg mai departe.

Budapesta! Orașul minunat al lui Liszt, al lui Petőfi Sándor, al lui Ady Endre și al altor alți oameni celebri ai culturii mondiale. E Budapesta pe care în urmă cu mai bine de zece ani, hitleristii, în retragerea lor disperată, au transformat-o în ruine. E Budapesta, orașul care — numai după zece ani de la eliberare — e reconstruit complet, e dezvoltat și înfrumusețat.

Pe muntele Iános

Cîte nu se pot spune despre Budapesta, despre minunatele ei așezări. Am privit într-o după amiază toată panorama splendidă a Budapestei de pe muntele Iános, înalt de peste 500 m., minunat loc de recreare pentru cetățenii capitalei ungare.

Ca o panglică aurie, Dunărea, frumoasă și bătrîna Dunăre, își poartă apăsătoare domoale chiar prin mijlocul orașului, dîndu-i un aspect de neîntrecut pitoresc. Iar în mijlocul Dunării, chiar în dreptul muntelui Iános, se află perla Budapestei, cel zic locuitorii

orașului, vestita insulă Margareta, cu hotelurile ei elegante, cu piscinele moderne de înot, cu parcuri și grădini neîntrecute pentru frumusețea lor.

În dreapta privirea ne e atrasă de impunătorul munte Gellért, în vârful căreia se înalță grandioasa statuie a Libertății, ridicată de poporul maghiar în semn de adîncă recunoștință față de eroii săi eliberatori, ostași sovietici. Cu litere de aur sînt înscrise pe postamentul statuii numele soldaților sovietici care și-au dat viața lor pentru eliberarea Budapestei, pentru viața fericită de azi a locuitorilor ei.

Adevărate giuvaeruri sînt podurile ce leagă Buda de Pesta. Înainte de război erau șase. În retragerea lor hitleristii le-au distrus. Poporul maghiar a construit acum opt. Vizitînd noul pod „Stalin” situat în partea de sud a insulei Margareta, nu știu ce să admirăm mai înțîl: ingeniozitatea construcției sau frumusețea ei.

Și prin poziția ei naturală și prin construcțiile ei, Budapesta este un oraș foarte frumos. Fie că vizitezi vechiul oraș impunător, fie că vizitezi noile blocuri muncitorești de pe calea Béke (Păcii), din marginea orașului, peste tot rîmîi plăcut impresionat de frumusețea construcțiilor. Noua arhitectură maghiară a îmbogățit-o și înfrumusețat-o pe cea veche, dînd noilor construcții un aspect și mai frumos, și mai grandios.

Cu astfel de impresii am pornit din Budapesta spre alte minunate locuri, care fac din Republica Populară Ungară o mică țară a turismului.

La Gályatető

De la Gyöngyös, frumos oraș așezat la poalele munților Matra — străbat cu mașina, cea mai încîntătoare poziție din Republica Populară Ungară. Serpentinele, pădurile de

pe ambele părți ale șoselei, îmi reamintesc atîtea minunate peisaje din Carpații noștri. Gályatető 700 m. — ne indică la o moment dat o tăbliță așezată la o rîscruce de drumuri. Privesc în jur. Vile frumoase, așezate în poziții tot atât de frumoase se văd pe ambele părți ale șoselei. Deși sîntem abia în aprilie, în vile, pe terase, prin parcuri, se plimbă mulți oameni ai muncii veniți la odihnă. Am lăsat în urmă toate acestea, pornind spre „centrul” localității.

Cîteva date despre hotelul mare din Gályatető, despre minunatele condiții create celor ce vin aici, sînt foarte interesante. În cele patru etaje ale sale, hotelul are 120 camere cu cîte 1, 2 sau 3 paturi. Pot locui aici în același timp 220 oameni. Cînd l-am vizitat se aflau la odihnă 200 de oameni, în-deosebi muncitori din fabrici.

Hotelul mare din Gályatető, își oferă cele

Nu mică mi-a fost mirarea cînd după o colitură a drumului m-am trezit în fața clădirii unui impunător hotel, situit în cea mai splendidă poziție naturală și în mijlocul unui admirabil parc. Hotelul mare din Gályatető poate sta foarte bine alături de cele mai mari și elegante hoteluri din Budapesta. La hotelul mare din Gályatető sînt găzduiți muncitorii frunțiși în producție, oamenii de știință și artă cu merite deosebite.

Cîteva date despre hotelul mare din Gályatető, despre minunatele condiții create celor ce vin aici, sînt foarte interesante. În cele patru etaje ale sale, hotelul are 120 camere cu cîte 1, 2 sau 3 paturi. Pot locui aici în același timp 220 oameni. Cînd l-am vizitat se aflau la odihnă 200 de oameni, în-deosebi muncitori din fabrici.

Hotelul mare din Gályatető, își oferă cele

